



ภาพและโครงสร้างจากวัดถูกกับการสะท้อนสาระของชีวิต



โดย  
นายตันติกร โนนทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพและโครงสร้างจากวัตถุกับการสะท้อนสาระของชีวิต



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

IMAGES AND STRUCTURES FROM OBJECTS AND THE REFLECTIONS OF LIFE




A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)  
Graduate School, Silpakorn University  
Academic Year 2019  
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ภาพและโครงสร้างจากวัตถุกับการสะท้อนสาระของชีวิต  
โดย ตันติกร โนนกอง  
สาขาวิชา ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต  
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี

---

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย  
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)  
พิจารณาเห็นชอบโดย  
..... ประธานกรรมการ  
(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)  
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก  
(อาจารย์ ดร.วิชญ มุกตามณี)  
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก  
(ศาสตราจารย์วิโชค มุกตามณี)



60001213 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ภาพจิตรกรรม โครงสร้างประติมากรรม วัตถุ ผู้ใช้แรงงาน สาระของชีวิต

นาย ต้นติกร โนนกอง: ภาพและโครงสร้างจากวัตถุกับการสะท้อนสาระของชีวิต อาจารย์ที่ปรึกษา  
วิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นำเสนอการผสมผสานระหว่างภาพจิตรกรรมสองมิติที่ติดอยู่บนผนัง และโครงสร้างประติมากรรมสามมิติที่ติดตั้งอยู่กลางห้องแสดงนิทรรศการ สามารถดูได้รอบด้าน ผลงานทั้งสองส่วนถ่ายทอดความเชื่อมโยงของทัศนธาตุ ความเคลื่อนไหว สอดคล้องและประสานสัมพันธ์กัน ผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์จากวัตถุเหลือใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้เทคนิคการเชื่อมประกอบวัสดุ มุ่งเน้นให้เกิดเป็นโครงสร้างอันมีเค้าโครงที่มาจากร่างกายมนุษย์

แนวความคิดสร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวของอาชีพและวิถีชีวิตผู้ใช้แรงงานและผู้มีรายได้น้อย ปัญหาความยากจน และการว่างงาน ซึ่งเป็นผลมาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อผู้ใช้แรงงานจำนวนมาก รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต เกิดหนี้สิน ผู้ที่ประกอบอาชีพใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้างยังต้องเสี่ยงกับความปลอดภัย กระบวนการก่อสร้างทุกๆขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนการวางโครงสร้าง จะใช้แรงคนและเครื่องมือแทนการใช้เครื่องจักร เช่น การปรับพื้นที่ ขุดดิน ขนทราย หิ้วถังปูน ผูกเหล็ก แรงงานคนต้องเสี่ยงกับอันตราย ต่อสู้อากาศพิษ ฝุ่นอุปสรรค เหนื่อยยาก ลำบาก อดทนกับความรู้สึกที่ท้อ ทำงานอย่างหนักเพื่อแลกค่าแรงอันน้อยนิด ข้าพเจ้ามองเห็นสาระของวิถีชีวิตคนกลุ่มนี้เป็นตัวแทนอีกมุมมองหนึ่งที่สะท้อนสภาพความจริงแห่งยุคปัจจุบัน โดยนำเสนอรูปทรงอริยาบถ ท่าทางของคน ผ่านผลงานจิตรกรรม ที่ปรากฏร่องรอยของผีแปรง และพื้นผิวของคราบสนิมที่อยู่บนวัสดุของงานโครงสร้างประติมากรรม



60001213 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : paintings structure in sculptures materials labourers slice of life

MR. TANTIKHON NONKONG : IMAGES AND STRUCTURES FROM OBJECTS AND THE REFLECTIONS OF LIFE THESIS ADVISOR : VICHAYA MUKDAMANEE, Ph.D.

I have created this thesis to present a combination of two-dimensional painting hung on the wall and three-dimensional structure installed in the middle of the exhibition room with 360-degree view.

Both artworks convey the connection of the visual elements, movement style, and coordination in harmony. This creative structure made of waste materials in daily life by employing welding techniques focuses on the outline of the human body structure.

The creative concept is inspired by stories of workers and lifestyles of labour class workers and low-income people. As a result of the economic downturn, poverty and unemployment rates generate many problems for this group of people such as inadequate income for living and more debt.

Workers who use labour and manpower like construction workers are always at their safety risks. They work carefully in every step of the construction process, especially the process of laying out the structure which requires human labour and tools instead of machinery such as improving the area for digging soil, carrying sand, carrying buckets, and binding steel.

These people have to fight through unforeseen obstacles, physical exhaustions, certain difficulties, feelings of discouragement and frustrations in exchange of such a small wage.

I have seen such slices of life of these people which represent the other side of general perspective that reflects the current state of today's society. So I present these thoughts into postures and movements of human through painting, traces of sweeping bristles and a hint of rust stains on the materials of the sculpture structure.

## กิตติกรรมประกาศ

### กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกและกราบขอบพระคุณบิดา มารดาของข้าพเจ้า ที่ได้อบรมสั่งสอนเลี้ยงดูข้าพเจ้าตั้งแต่แรกเกิด โดยเฉพาะคุณแม่ เกสรานี โนนกอง มารดาของข้าพเจ้า ที่เป็นกำลังใจสำคัญในการศึกษา และรวมถึงญาติพี่น้องที่คอยสนับสนุนการศึกษาด้านศิลปะตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเติบโตเรื่อยมา ทั้งผู้สนับสนุนผลงานศิลปะที่ทำให้กำลังใจและสนับสนุนข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ดร.กมล ทศนาญชลี ศิลปินแห่งชาติ ผู้ก่อตั้งโครงการสร้างสรรค์งานศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ หอศิลป์ศิลปิน กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้รับคัดเลือกเป็น 10 คนผู้มีผลงานโดดเด่นเพื่อแสดงนิทรรศการศิลปะและศึกษาดูงานศิลปะที่ ลอสแอนเจลิส ประเทศ สหรัฐอเมริกา ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นผลงานของศิลปินระดับโลก เพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลงานตนเองในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี ศิลปินแห่งชาติ ผู้ที่เมตตาคอยสนับสนุนแนะนำความรู้แนวทางด้านศิลปะตลอดจนการใช้ชีวิต เพื่อให้ข้าพเจ้าวางแผนการดำเนินชีวิตกับครอบครัวอย่างมีสติโดยเรียบง่าย และมีความสุข

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. วิชญ มุกดามณี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ ที่เมตตาอบรมสั่งสอน ให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ตลอดจนการแนะนำเพื่อให้พัฒนาผลงานศิลปะออกมาให้ดีที่สุด

และสุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตรกรรม ที่ให้ความรู้ และประสบการณ์ในการทำงานศิลปะ ขอขอบคุณภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับการศึกษา นอกจากนี้ยังขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ และกัลยามิตรทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาด้วยดี ข้าพเจ้าหวังว่า วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจงานศิลปะต่อไป

ตันติกร โนนกอง

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ .....	ฌ
บทที่1 บทนำ.....	10
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา .....	10
วัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ .....	12
แนวความคิดของการสร้างสรรค์ .....	12
ขอบเขตของการศึกษา.....	13
วิธีการศึกษา .....	13
แหล่งข้อมูล.....	13
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	14
บทที่2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	15
ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้ใช้แรงงานที่แสดงออกผ่านสื่อศิลปะประเภทต่างๆ ดังนี้.....	15
ข้อมูลผลงานศิลปกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบงานจิตรกรรมและประติมากรรมไว้ด้วยกัน.....	18
ผลงานจิตรกรรมที่ผสมผสานวัสดุสำเร็จรูปและวัสดุเหลือใช้เพื่อสะท้อนเรื่องราวของวิถีชีวิต.....	20
บทที่ 3 กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	22
ขั้นตอนในการเตรียมการก่อนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	22
1.หาแรงบันดาลใจ.....	22
2. หาสิ่งของ .....	25



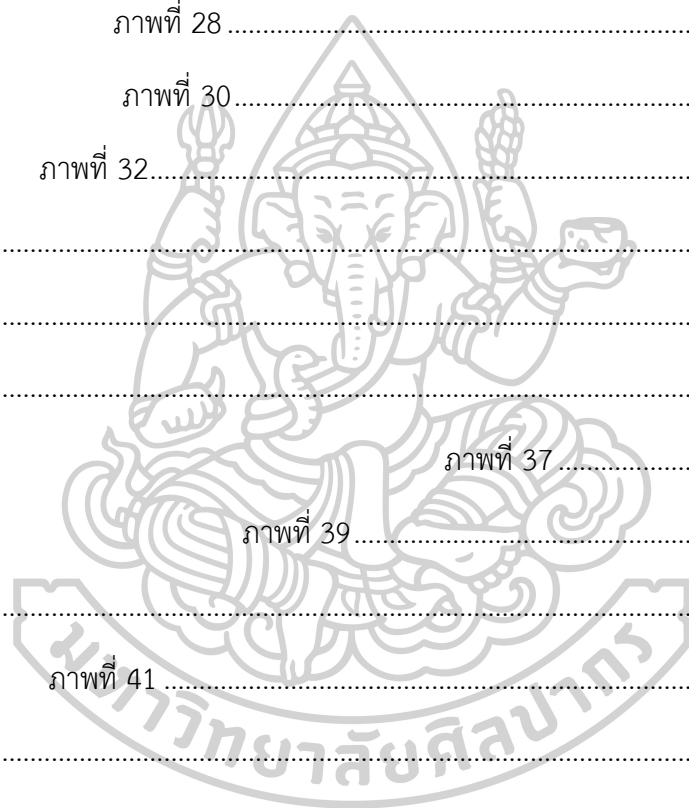
ขั้นตอนในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	26
ขั้นตอนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม.....	26
บทที่4 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	48
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ .....	48
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่1 .....	49
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่2 .....	51
ผลงานวิทยานิพนธ์ .....	52
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 .....	52
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่1 .....	52
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่2.....	56
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่2 .....	56
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 .....	62
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3 .....	62
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่4.....	68
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่4 .....	68
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่5 .....	73
วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 5.....	73
สรุปการวิเคราะห์ผลงาน.....	78
บทที่5 บทสรุป .....	80
รายการอ้างอิง .....	2
ประวัติผู้เขียน.....	4

## สารบัญภาพ

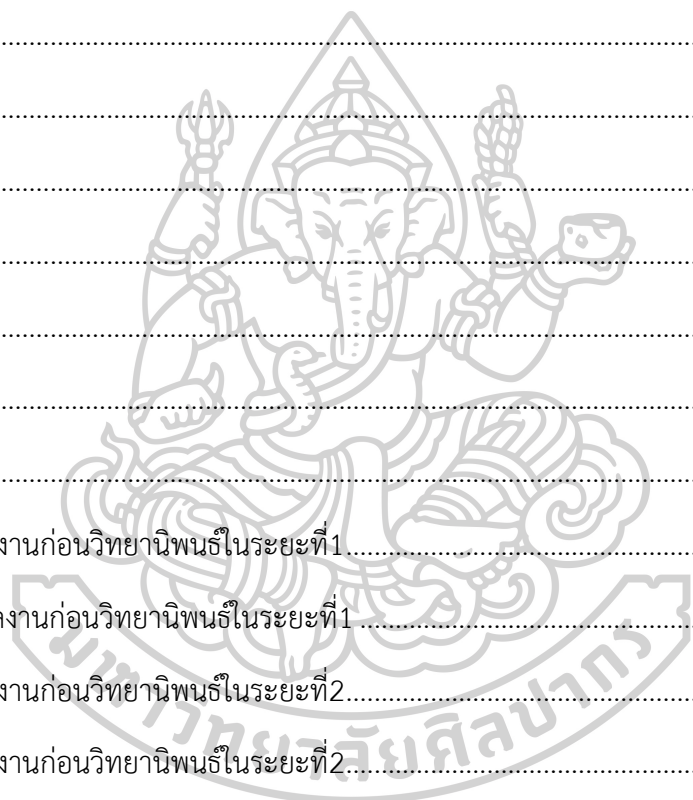
หน้า

ภาพที่ 1 Jean-François Millet: หญิงเก็บข้าวตก, ราว 1857, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 83.5x111 ซม. Musée d' Orsay, Paris เข้าถึงจาก <a href="https://mgonline.com/celebonline/detail/956000061484">https://mgonline.com/celebonline/detail/956000061484</a> .....	18
ภาพที่ 2 ผลงานของ Frank Stella, Harran II, 1967, Whitney .....	22
ภาพที่ 3 ผลงานของ Sculpture by Frank Stella   Frank Stella, K.56 (large version) (2013) .....	22
ภาพที่ 4 วิโชค มุกดามณี , สัญญาณสิ่งแวดล้อม 2559/1poll,pistic,paper,steel,aluminum,wood,rope and found object, 300x1500 cm	24
ภาพที่ 5 จักรพันธ์ วิชาสินีกุล "คนทำความสะอาด" 2537 / ม้านั่ง, ชุดทำความสะอาด- สะอาด, ไม้, หนังสั้ สังเคราะห์, ซีเมนต์, ทองเหลือง, พลาส-เตอร์ / 153 x 125 x 75 ซม. Edition: Original Collection of: ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ.....	24
ภาพที่ 6 ภาพอิริยาบถของแม่และลูกที่กำลังใช้พลังและจอบตักดิน.....	26
ภาพที่ 7 ภาพอิริยาบถของคนนั่งกำลังผูกเหล็กโครงสร้าง.....	26
ภาพที่ 8 ภาพอิริยาบถของคนกำลังยืน และใช้จอบปรับพื้นปูน .....	27
ภาพที่ 9 ภาพอิริยาบถของคนที่ยืนอยู่บนนั่งร้านบนที่สูง .....	27
ภาพที่ 10 ภาพแสดงสิ่งของในพื้นที่รับซื้อขายของเก่า .....	28
ภาพที่ 11 ภาพแสดงสิ่งของในพื้นที่รับซื้อขายของเก่า.....	28
ภาพที่ 12 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชิ้นที่ 1.....	29
ภาพที่ 13 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชิ้นที่ 2.....	30
ภาพที่ 14 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชิ้นที่ 3.....	30
ภาพที่ 15 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชิ้นที่ 4.....	31
ภาพที่ 16 .....	31
ภาพที่ 17 .....	32

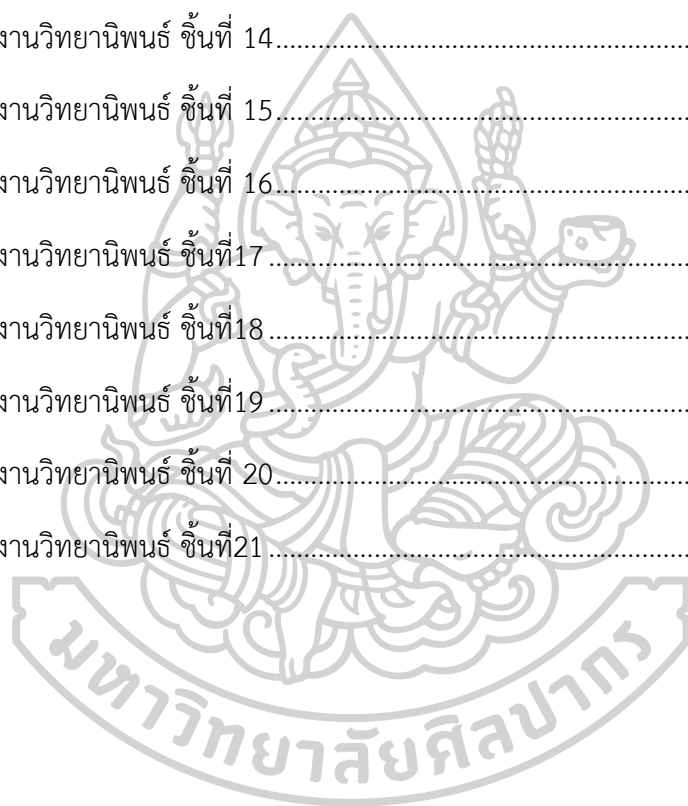
ภาพที่ 18 ภาพส่วนของโครงสร้างเส้นรอบนอกคน(ด้านหน้า) ภาพที่ 19 ภาพส่วนของโครงสร้างเส้นรอบนอกคน (ด้านหลัง) .....	32	
ภาพที่ 20 รูปภาพที่ประกอบส่วนต่างเสร็จสมบูรณ์ .....	33	
ภาพที่ 21	ภาพที่ 22.....	34
ภาพที่ 23	ภาพที่ 24.....	34
ภาพที่ 25	ภาพที่ 26.....	35
ภาพที่ 27	ภาพที่ 28 .....	35
ภาพที่ 29	ภาพที่ 30.....	36
ภาพที่ 31	ภาพที่ 32.....	36
ภาพที่ 33.....		37
ภาพที่ 34.....		37
ภาพที่ 35.....		38
ภาพที่ 36	ภาพที่ 37.....	38
ภาพที่ 38	ภาพที่ 39.....	39
ภาพที่ 40.....		39
ชั้นที่ 2	ภาพที่ 41.....	40
ภาพที่ 42.....		40
ภาพที่ 43.....		41
ภาพที่ 44.....		41
ภาพที่ 45.....		42
ภาพที่ 46.....		42
ภาพที่ 47.....		43
ภาพที่ 48.....		43
ภาพที่ 49.....		44



ภาพที่ 50 .....	44
ภาพที่ 51      ภาพที่ 52.....	45
ภาพที่ 53      ภาพที่ 54.....	45
ภาพที่ 55 .....	46
ภาพที่ 56 .....	46
ภาพที่ 57 .....	47
ภาพที่ 58 .....	47
ภาพที่ 59 .....	48
ภาพที่ 60 .....	48
ภาพที่ 61 .....	49
ภาพที่ 62 .....	49
ภาพที่ 63 .....	50
ภาพที่ 64 .....	50
ภาพที่ 65 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่1.....	51
ภาพที่ 66 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่1.....	52
ภาพที่ 67 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่2.....	53
ภาพที่ 68 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่2.....	54
ภาพที่ 69 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่1 .....	57
ภาพที่ 70 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2 .....	58
ภาพที่ 71 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3 .....	59
ภาพที่ 72 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่4 .....	61
ภาพที่ 73 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5 .....	62
ภาพที่ 74 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6 .....	63
ภาพที่ 75 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7 .....	64



ภาพที่ 76 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	65
ภาพที่ 77 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่9 .....	67
ภาพที่ 78 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10.....	68
ภาพที่ 79 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11.....	69
ภาพที่ 80 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12.....	70
ภาพที่ 81 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่13.....	72
ภาพที่ 82 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 14.....	73
ภาพที่ 83 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 15.....	74
ภาพที่ 84 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 16.....	75
ภาพที่ 85 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่17.....	77
ภาพที่ 86 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่18.....	78
ภาพที่ 87 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่19.....	79
ภาพที่ 88 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 20.....	80
ภาพที่ 89 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่21.....	81



## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“กรรมกร” เป็นคำที่ใช้อย่างแพร่หลายในสังคมทั่วไป โดยถูกใช้ในความหมายหลากหลายลักษณะ เช่น ผู้ใช้แรงงาน คนงานไร้ฝีมือ คนที่รับค่าแรงขั้นต่ำ คนที่ทำงานแบกหาม ฯลฯ แต่ในความหลากหลายเหล่านี้ หากพิจารณาให้ดีจะพบจุดรวมที่สำคัญอยู่ด้วย นั่นคือกรรมกรหมายถึงคนทำงานที่ไม่ใช้ฝีมือในการทำงาน แต่ใช้แรงกายในการทำงาน

ปัจจุบันสังคมไทยประดิษฐ์คำใหม่ๆ มากมายเพื่อใช้อธิบายความหมายของ “ผู้ใช้แรงงาน” ยกตัวอย่าง คำว่า “กรรมกร” และ “คนงาน” ใช้เรียกลูกจ้างกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งที่มีสถานะสภาพทางสังคมในระดับล่าง และสร้างคำว่า “พนักงาน” และ “เจ้าหน้าที่” เพื่อใช้เรียกลูกจ้างอีกกลุ่มที่มีสถานะสภาพทางสังคมดีกว่า และไม่นานมานี้เองที่คำว่า “แรงงานนอกระบบ” ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เรียกขานคนทำงานที่ไม่มีนายจ้างหรือมีนายจ้างที่คลุมเครือ แต่คนกลุ่มนี้จะหมายความถึงแค่เฉพาะคนทำงานที่มีสถานะทางสังคมในระดับล่างอีกเช่นกัน เพราะหากจะหมายถึงคนทำงานที่ไม่มีนายจ้าง แต่เป็นผู้มีสถานะสภาพทางสังคมที่สูงกว่า สังคมไทยจะรับรู้ว่าเป็นพวกเขา คือ “ผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ” และ “ฟรีแลนซ์ (Freelance)”

อย่างไรก็ตามเพราะความรู้ของผู้คนในสังคมตามลักษณะดังกล่าว เป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการแบ่งแยกพวกเราและพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น ในขณะที่เราคือแรงงานฝีมือ แรงงานทักษะ แรงงานสมอง พวกเขาคือแรงงานไร้ฝีมือ แรงงานไร้ทักษะ และแรงงานใช้แรงกาย หรือในขณะที่พวกเราเป็นข้าราชการ เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงาน พวกเขาเป็นกรรมกร เป็นคนงาน เป็นผู้ใช้แรงงาน ความรับรู้เช่นนี้เกิดขึ้นพร้อมกับอารมณ์ความรู้สึกแห่งการแบ่งแยก และนำไปสู่การคาดหวังถึงสิทธิ์ที่ไม่เท่าเทียม เช่น ในเมื่อพวกเราเป็นแรงงานฝีมือ เป็นพนักงาน เป็นเจ้าหน้าที่ พวกเราย่อมมีสิทธิ์ที่จะได้รับค่าจ้างที่ดี ส่วนพวกเขาเป็นแรงงานไร้ฝีมือ เป็นคนงาน เป็นกรรมกรพวกเขาจึงสมควรแล้วที่จะได้รับค่าจ้างขั้นต่ำ ความรับรู้เช่นนี้ในที่สุดแล้วทำให้เรามองไม่เห็นที่ทุกคนต่างก็เป็นคนทำงานที่มีคุณค่าต่อสังคมเหมือนกัน<sup>1</sup>

<sup>1</sup> ตะวัน วรณรัตน์ และนริศ จิรสิทธิ์ธรรม, "2562, <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647467>.

แต่ไม่ว่าจะเกิดการแบ่งแยกอย่างไร ปัญหาที่ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหา รายได้น้อยและทำให้เกิดความยากจน คือการว่างงาน ซึ่งเป็นผลมาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ย้อนไปเมื่อปี 2540 ซึ่งเป็นปีที่วิกฤตทางเศรษฐกิจของไทยส่งผลกระทบอย่างรุนแรง ในยุคนั้นนั้น อุตสาหกรรมก่อสร้างคนงานก่อสร้างรับผลกระทบโดยตรงจากการลดและงดการก่อสร้าง คนจำนวนมากถูกปลดออก ที่ทำงานอยู่ก็รู้สึกไม่มั่นคงว่าจะมีงานหรือไม่ รายได้น้อยอยู่แล้วยิ่งน้อยลงไปอีก ไม่มีรายได้จากการช่วงทำงานล่วงเวลา ซึ่งเหล่านี้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ มีโรงงานปิด-เลิกจ้างหลายแห่ง ทำลูกจ้างโดนลดยแพ่งจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น

- ช่วงเดือนตุลาคม 2562 มีโรงงานใหญ่ ลอยแพพนักงาน 4 แห่งด้วยกัน

1. โรงงานของบริษัท ซีอีโอ อกริฟูด จำกัด ที่ จ.สิงห์บุรี เลิกจ้างพนักงานกะทันหัน แบ่งจ่ายเงินชดเชยให้พนักงาน 2 งวด โดยให้ไปปรับเงินที่สำนักงานแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี โดยทางบริษัทไม่ได้มาชี้แจงเหตุผลใด ๆ

2. บริษัท SRF Industries (Thailand) Ltd. โรงงานเทคนิคสิ่งทอ (ผ้าใบยางรถยนต์) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จ.ระยอง มีการเลิกจ้างพนักงาน 420 คน โดยได้แจ้งล่วงหน้าเพียง 1 เดือน และจ่ายเงินชดเชย ตามกฎหมายแรงงาน ส่วนเหตุผล ระบุว่า เศรษฐกิจไม่น่าไว้วางใจ ตลาดชะลอตัว ลูกค้านำใหญ่ยกเลิกออเดอร์ เงินบาทแข็งค่า กระทบการส่งออก

3. บริษัท บอดี แพชั่น (ประเทศไทย) จำกัด สาขาบางพลี ซึ่งเป็นบริษัทรับผลิตชุดชั้นในชื่อดัง ลอยแพพนักงาน 350 คน ไม่มีการจ่ายเงินชดเชยใด ๆ และนายจ้างบ่ายเบี่ยงไม่ยอมเจรจาไกล่เกลี่ยเอาพนักงานเดือดร้อนหนักจนรวมตัวมาประท้วง พร้อมยื่นหนังสือร้องเรียนไปยังกระทรวงแรงงาน

4. โรงงาน ไฮ เทรนด์ อุตสาหกรรม กรุงเทพฯ ประกอบกิจการประเภทการผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋า อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ปิดกิจการ หลังจากประกอบกิจการมานานกว่า 11 ปี โดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า<sup>2</sup>

นอกจากระบบเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงาน และปัญหาอันเกิดจากการเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต อยู่ในสภาวะมีหนี้สิน ผู้ที่ประกอบอาชีพใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้างยังต้องเสี่ยงกับความปลอดภัย โดยเฉพาะแรงงานคนจึงมีส่วนสำคัญในกระบวนการก่อสร้างทุกๆขั้นตอน ซึ่งส่วนใหญ่งานที่ก่อสร้างในชั้นวางโครงสร้างจะใช้แรงงานคนในการปรับ ขุดดิน ขนทราย หิ้วถังปูน ผูกเหล็ก ที่เป็นพื้นฐานของการก่อสร้าง เหล่านี้ล้วนต้องใช้แรงงานแทนการใช้เครื่องจักร ต้องเสี่ยงกับอันตรายรอบๆด้าน คือ อันตรายที่เกิดต่อตัวบุคคล จากวัตถุที่ตกลงมาบาดเจ็บ จากการแบกหาม ทำงานภายใต้สภาวะอันตราย เช่น อยู่บนนั่งร้านที่สูง บันได อยู่บนที่มีอากาศอัดแน่น หรือสถานที่ก่อสร้างที่มีฝุ่นละออง มีมลพิษจากสารเคมี

<sup>2</sup> กระจุกดอกคอม, (2562).

อันตรายที่สำคัญอีกอย่างคืออันตรายจากเครื่องมือ เครื่องยกปั้นจั่น อุปกรณ์ขนส่งทุกรูปแบบ ซึ่งในสถานที่ก่อสร้างจะมีการเคลื่อนย้ายเครื่องมือเครื่องมื่อตลอดเวลาอันทำให้เกิดอันตราย<sup>3</sup>

ถึงแม้ผู้ใช้แรงงานต้องทำงานอย่างหนักเพื่อแลกกับค่าแรงไม่มากนัก มีความเหนื่อยยาก ต่อสู้ ฝ่าฟันอุปสรรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตส่วนตัวและชีวิตครอบครัว กระนั้นผู้คนในสังคมส่วนใหญ่กลับไม่ใส่ใจ ไม่สนใจชีวิตความเป็นอยู่ หรือคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของคนกลุ่มนี้มากนัก ทั้งที่ในความจริงพวกเขาเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของความเจริญในสังคม เป็นฟันเฟืองสำคัญในการก่อสร้างเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

### วัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาสภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน อันเกิดจากปัญหาความยากจนที่ส่งผลกระทบต่ออาชีพและวิถีชีวิต
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของอาชีพใช้แรงงาน การทำงานอย่างหนักเพื่อแลกกับค่าแรงที่ต้องดิ้นรนต่อสู้ฟันอุปสรรค
3. เพื่อกระตุ้นให้สังคมเห็นความสำคัญของอาชีพผู้ใช้แรงงาน ที่อยู่เบื้องหลังของความเจริญ และเป็นฟันเฟืองสำคัญในการก่อสร้างเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
4. เผยแพร่ผลงานจัดแสดงนิทรรศการศิลปะสู่สาธารณชน

### แนวความคิดของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมโดยนำเสนอภาพจิตรกรรมและโครงสร้างประติมากรรมสร้างสรรค์จากวัตถุเหลือใช้ในชีวิตประจำวันที่สุดอดประสานสัมพันธ์กันเพื่อนำเสนอเรื่องราวของวิถีชีวิตคนใช้แรงงาน ภาพสองมิติ และโครงสร้างสามมิติถ่ายทอดแรงบันดาลใจระหว่างกัน จังหวะของการจัดวางรูปทรงสามมิติที่ติดตั้งอยู่กลางห้อง คือต้นแบบของลีลาความเคลื่อนไหวแห่งทัศนธาตุที่ปรากฏอยู่ในระนาบของผ้าใบ ซึ่งติดตั้งอยู่บนผนังห้องควบคู่กัน ทั้งสองส่วนมีที่มาจากการคัดเลือกและประกอบเชื่อมเศษวัสดุเหลือใช้ ครั้งหนึ่งวัสดุเหล่านี้เคยเป็นส่วนหนึ่งของข้าวของและเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพของคนในสังคม การเชื่อมประกอบวัสดุมุ่งเน้นให้เกิดเป็นโครงสร้างอันมีเค้าโครงที่มาจากร่างกายมนุษย์ อิริยาบถ ท่าทาง ภายใต้สภาวะของการดำเนินชีวิตที่ต้องต่อสู้ฝ่า

<sup>3</sup> สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, "ปัญหาสังคม และสาธารณสุขของคณงานก่อสร้างไทย (การศึกษาเชิงคุณภาพ)," 2541, <http://164.115.27.97/digital/files/original/55c3682bc70aa656f831b762a5a9ed.pdf>.



พื้น การประกอบอาชีพแบบใช้แรงงาน พื้นผิวและร่องรอยของวัสดุที่สกปรกเกราะครึ่งแสดงออก  
อารมณ์ความรู้สึกอันหดท้อ เหนื่อยยาก ซึ่งเป็นสาระของวิถีชีวิตคนทั่วไปในยุคปัจจุบัน

### ขอบเขตของการศึกษา

- ด้านเนื้อหา  
แสดงออกโดยอาศัยเค้าโครงลักษณะท่าทางของมนุษย์ที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตคนใช้แรงงาน  
กรรมกรก่อสร้างสะท้อนการทำงานอย่างหนักเพื่อแลกกับค่าแรงไม่มากนัก ความเหนื่อยยาก  
การต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรค
- ด้านรูปแบบ  
ผลงานจัดวาง โดยมีการผสมผสานผลงานสองลักษณะ คือส่วนหนึ่งเป็นจิตรกรรม 2 มิติ และ  
ส่วนหนึ่งเป็นประติมากรรม 3 มิติ มีการจัดวางควบคู่กัน สามารถดูได้รอบตัว
- ด้านเทคนิค  
การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ และผลงานประติมากรรมใช้  
เทคนิค การเชื่อม การประกอบวัสดุ

### วิธีการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอิริยาบถผู้ใช้แรงงานเพื่อศึกษาลักษณะท่าทางของมนุษย์
2. รวบรวมประเภทวัสดุที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงานนำมาเพื่อคัดเลือกวัสดุที่สามารถนำมา  
ปรับกับใช้กับการสร้างผลงาน
3. นำวัสดุที่ได้คัดเลือกมาทดลองสร้างรูปทรงพร้อมทั้งทำแบบร่างของผลงานส่วนต่างๆของ  
ผลงาน
4. รวบรวมผลงานจิตรกรรมและประติมากรรมนำมาจัดวางเพื่อให้สอดคล้องประสานสัมพันธ์กัน

### แหล่งข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลแหล่งรวบรวมวัสดุจากสถานที่รับซื้อขายของเก่า
2. ศึกษารูปร่าง รูปทรง และลักษณะท่าทางของมนุษย์ จากสถานที่ก่อสร้างอาคาร  
บ้านเรือนและสถาปัตยกรรม
3. ศึกษาข้อมูลเชิงวิชาการจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

### วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- กระดาษ ดินสอ ปากกา พู่กัน สีน้ำ สีน้ำมัน ลิตสีด ทินเนอร์ ผ้าแคนวาส ไม้สน
- กล้องถ่ายภาพ ความพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ
- เครื่องมือช่าง ได้แก่ เครื่องเชื่อม สวดเชื่อม เครื่องเจีย เครื่องตัดเหล็ก เครื่องตัดไม้ สว่าน

เลื่อยต่างๆ

- วัสดุประเภทเหล็กต่างๆ



## บทที่ 2

### ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้ใช้แรงงานที่แสดงออกผ่านสื่อศิลปะประเภทต่างๆ ดังนี้

งานจิตรกรรม “หญิงเก็บข้าวตอก” ของ ฌ็อง-ฟร็องซัว มิลเลต์ ( Jean-François Millet) เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส ผู้เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งตระกูลการเขียนบาร์บิซง (Barbizon school) ในชนบทฝรั่งเศส มีชื่อเสียงในการเขียนภาพชาวนา และอาจจะถูกจัดอยู่ในศิลปินแนวทางธรรมชาตินิยมและสำนึกนิยม



ภาพที่ 1 Jean-François Millet: หญิงเก็บข้าวตอก, ราว 1857, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 83.5x111 ซม.

Musée d'Orsay, Paris เข้าถึงจาก

<https://mgronline.com/celebonline/detail/9560000061484>

“ภาพจิตรกรรมที่มีชื่อเสียงชิ้นนี้เป็นฝีมือของ Millet จิตรกรผู้ที่อยู่เคียงข้างชนชั้นกรรมาชีพที่ยากไร้ “The Gleaners” หรือ “ผู้เก็บเกี่ยวข้าวหล่น” แสดงให้เห็นภาพหญิงชาวบ้านสามคนกำลังเก็บเศษข้าวที่ตกหล่นภายหลังจากการเก็บเกี่ยวข้าวของเจ้าของไร่ ซึ่งบรรทุกข้าวบนเกวียนอยู่ฉากหลังของภาพ สาวชาวบ้านเพียรพยายามก้มเก็บเศษข้าวที่ตกหล่นเพื่อรวบรวมมาเป็นอาหารยังชีพในแต่ละมื้อ ขณะที่หญิงสาวสองคนกำลังก้มเก็บอยู่นั้น ผู้หญิงอีกคนโก่งตัวขึ้นเพื่อหยุดพักหลังอันเมื่อยล้ามาเป็นเวลานาน ภาพนี้สะท้อนความเป็นจริงของสภาพสังคมชนบทอันยากไร้ในฝรั่งเศสภายหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ผู้ชายที่เคยทำงานอยู่ตามชนบทต้องเดินทางไปขายแรงงานในเมืองและทิ้งให้ผู้หญิงอยู่เฝ้าบ้าน หญิงชาวบ้านที่แต่เดิมเคยทำแต่งงานบ้านเมื่อไม่มีผู้ชายที่รับหน้าที่ทำงานหนักแล้ว พวกเขาต้องแบกรับไว้แทนภาระของผู้ชาย Millet สามารถถ่ายทอดชีวิตอันทุกข์ยากของชาวชนบทออกมาได้อย่างยอดเยี่ยม จนทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เห็นอกเห็นใจต่อชีวิตอันยากแค้นนี้ เพราะ Millet เข้าถึงหัวใจจิตหัวใจของชาวชนบทอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าในยุคสมัยที่ Millet ยังมีชีวิตอยู่นั้น การนำเสนอเนื้อหาเช่นนี้จะถูกวิจารณ์ในเชิงลบจากนักวิจารณ์และบรรดาชนชั้นกลาง แต่ Millet ก็ยังคงสร้างสรรค์งานศิลปะเคียงข้างชนชั้นกรรมาชีพผู้ยากไร้ต่อไป ดังคำกล่าวของเขาที่เคยกล่าวไว้ว่า “ฉันไม่ต้องการโค้งหัวแก่ผู้ใด และไม่สนใจที่จะอยู่ภายใต้คำบงการของห้องตรวดอีกต่อไปฉันเป็นชาวนาโดยสายเลือดและฉันก็จะตายอย่างชาวนา”<sup>4</sup>

ผลงานศิลปะของ Millet จึงมีส่วนที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยส่วนหนึ่งของผู้ใช้แรงงาน ที่มาจากความล้มเหลวทางเกษตรกรรม ที่เกิดจากพื้นดินแห้งแล้ง ผลผลิตไม่เพียงพอ ผู้ใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรมเหล่านี้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยผลผลิตทางการเกษตรอย่างเดียว ทำให้ต้องเคลื่อนจากชนบทถิ่นฐานของตนเองเข้าสู่เมืองเพื่อความอยู่รอดและความหวังที่จะทำให้ชีวิตดีในอนาคต และการด้อยโอกาสทางการศึกษา จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งของการเลือกอาชีพแบบใช้แรงงาน อีกทั้งประกอบกับกระบวนการรับคนงานก่อสร้างก็ไม่ต้องใช้คุณสมบัติใดๆ จึงสะดวกต่อการเข้ามาอยู่ในส่วนที่ต้องการแรงงานคนในการ ก่อสร้างชิ้นวางโครงสร้างส่วนใหญ่ ใช้แรงงานไร้ฝีมือในการขุดดิน ขนทราย หิ้วปูน เป็นต้น

บทเพลง “กรรมกรก่อสร้าง” โดยนักร้อง ยิ่งยง ยอดบัวงาม ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความลำบาก ที่ดิ้นรนต่อสู้ของแรงงานกรรมกรก่อสร้าง บทเพลงถึงจะถูกทอดทิ้งด้วยตัวหนังสือแล้ว ยังถูกขับร้องด้วยน้ำเสียงที่สร้างกำลังใจ พลั่ง และเต็มแรงบันดาลใจให้กับผู้ใช้แรงงาน อีกทั้งความหมายของบทเพลงยังบอกเรื่องราว เนื้อหา ร้อยรอยของชีวิตได้อย่างน่าสนใจ เช่น สู้ ทำ

<sup>4</sup> กฤษณา หงส์อุเทน, "108-1000-ศิลป์," 2556, <https://mgronline.com/celebonline/detail/956000061484>.

ทุกอย่าง ก่อสร้างทำงาน ร่างกาย ผิวพรรณดำกร้าน สร้างตึก ตั้งเมือง รู้เรื่องทำได้ คำเหล่านี้ล้วน สู่  
ถึงรายละเอียดของชีวิตกรรมกรก่อสร้างอย่างแท้จริง โดยเนื้อเพลง “กรรมกรก่อสร้าง” มีดังนี้

ก่อสร้างรื้อถอน

ไอ้กรรม-กร ก่อสร้าง

ทน ทุกข์ ใจหนัก

มีรัก ก็ ถูกเมินหมาง

สู้ ทำทุกอย่าง ก่อสร้าง ทำงาน

ใครหนอ ลิขิต ซี-วิตฉั้น

ก่อสร้าง ทั้งวัน

ร่างกาย ผิวพรรณดำกร้าน

คน รัก ไกลห่าง

ลาร้าง อย่างไม่สงสาร

แสนทรमान ก่อสร้าง คนจน

สร้าง ตึก ตั้งเมือง รู้เรื่องทำได้

เหน็ดเหนื่อย แคะไหน ทำได้ ไม่บ่น

แต่ ก่อ สร้าง รัก หนักใจ เหลือทน

ก่อสร้าง ก็हन ก็พัง ทุกที

อกเอ๋ย ไอ้หนุ่ม กรรม-กร

ขาดผู้ร่วมหมอน

ต้องนอน ข้าใจ จจริงนี่

หลง รัก สาวใด เป็นได้ อกหัก ทันท

อาภัพลันตี ก่อสร้าง คนจน

สร้าง ตึก สร้างเมือง

รู้เรื่องทำได้

เหน็ดเหนื่อย แคะไหน ทำได้ ไม่บ่น

แต่ ก่อ สร้าง รัก หนักใจ เหลือทน

ก่อสร้าง ก็हन ก็พัง ทุกที

อกเอ๋ย ไอ้หนุ่ม กรรม-กร

ขาดผู้ร่วมหมอน

ต้องนอน ข้าใจ จริงนี่  
 หลง รัก สาวใด เป็นได้ ออกหัก ทันทึ  
 อาภัพสันดี ก่อสร้าง คนจน<sup>5</sup>

บทเพลงกรรมกรก่อสร้าง มีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าเกิดเป็นลูกหลานของผู้ใช้แรงงานแรง ซึ่งเป็นทั้งชาวนา และผู้ใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้าง ทำให้เข้าใจถึงวิถีชีวิตของการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการทำนา ที่ต้องตากแดด การใช้โค กระบือไถนาที่กว่าจะได้รอยไถ จึงต้องเสียทั้งเหงื่อ ทั้งร่างกายและแรงใจเพื่อที่ได้เก็บเกี่ยวข้าวตามฤดูกาล ถ้าเข้าสู่ฤดูกาลทำนา แล้วเกิดภัยแล้งน้ำไม่มาตามฤดูกาลก็จะทำให้ผลผลิตน้อย หรือบางครั้งไม่ได้ผลผลิตเลย ด้วยเหตุผลนี้ ญาติของข้าพเจ้าเลยตัดสินใจจากการทำนามาเป็นผู้ใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้างในกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้มีรายได้วันต่อวันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ข้าพเจ้ายังจำได้ เมื่อครั้งที่เข้ามาเรียนที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบังข้าพเจ้ายังไปเยี่ยมที่ทำงานของญาติผู้เป็นน้าชาย เห็นถึงการทำงานอย่างหนัก และเหนื่อย แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจคือรอยยิ้มของการต่อสู้ ที่มาพร้อมกับบทเพลง”กรรมกรก่อสร้าง”

### ข้อมูลผลงานศิลปกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบงานจิตรกรรมและประติมากรรมไว้ด้วยกัน

ข้อมูลผลงานศิลปะระหว่างผลงานจิตรกรรมและประติมากรรมของศิลปินมีส่วนสำคัญอย่างมากในการเลือกนำมาใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยเฉพาะผลงานของ แฟรงก์ ฟิลิป สเตลล่า (Frank Philip Stella) ศิลปินอเมริกันผู้เป็นที่รู้จักจากผลงานศิลปะที่ใช้รูปแบบและรูปทรงเรขาคณิต ทั้งในงานจิตรกรรม ประติมากรรม และงานสื่อผสม เขาเป็นหนึ่งในศิลปินอเมริกันผู้ทรงอิทธิพลที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่ เป็นศิลปินมินิมอลลิสม์สร้างผลงานงานศิลปะนามธรรมที่มีเอกลักษณ์จากการใช้รูปทรงเรขาคณิตซ้ำๆ และรูปทรงที่เราพบเห็นจากวัตถุข้าวของในระบบอุตสาหกรรม<sup>6</sup>

ผลงานจิตรกรรมและประติมากรรมของ แฟรงก์ ฟิลิป สเตลล่า (Frank Philip มีสีเส้นที่สดใสและดูเรียบง่าย ผลงานทั้ง 2 ชิ้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่แตกต่างกันในเรื่องของมิติ ซึ่งผลงานจิตรกรรม มีลักษณะเป็น 2มิติ เรียบๆที่ติดตั้งอยู่บนผนัง และงานประติมากรรม มีลักษณะ เป็น 3 มิติ ถูกจัดวางกลางห้องเป็นส่วนใหญ่ และสิ่งที่พิเศษสำหรับผลงานทั้งสองส่วนให้มีการเชื่อมโยงและประกอบกัน คือ สี รูปทรง ที่สอดคล้องประสานสัมพันธ์กัน

<sup>5</sup> เพลงกรรมกรก่อสร้าง," 2559, <https://เพลง.meemodel.com>.

<sup>6</sup> ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์, "อะไร(แม่ง) ก็เป็นศิลปะ," มติชนสุดสัปดาห์ 31 (2562).



ภาพที่ 2 ผลงานของ Frank Stella, Harran II, 1967, Whitney  
 Polymer and fluorescent polymer paint on canvas  
 ภาพจาก <https://www.moma.org/collection/works/81527>



ภาพที่ 3 ผลงานของ Sculpture by Frank Stella | Frank Stella, K.56 (large version) (2013)  
 ภาพจาก <https://www.pinterest.com/pin/274508539762291338/?lp=true>

ผลงานจิตรกรรมสามมิติ ของแฟรงค์ สเตลล่าคล้ายกับงานจิตรกรรมสองมิติ แต่แตกต่างกัน  
 คืองานจิตรกรรมสามมิติ มีลักษณะนูนและยื่นออกมาจากผนัง จุดเด่นของผลงานอยู่ที่การใช้วัสดุและ  
 สีที่หลากหลายมาประกอบกันให้เกิดรูปทรงแทนการระบายสีลงผ้าใบ

## ผลงานจิตรกรรมที่ผสมผสานวัสดุสำเร็จรูปและวัสดุเหลือใช้เพื่อสะท้อนเรื่องราวของวิถีชีวิต

ปัจจุบันผลงานจิตรกรรม มีการใช้วัสดุเข้ามาเป็นส่วนประกอบและใช้กลวิธีที่หลากหลาย ซึ่งการดูผลงานลักษณะแบบนี้ต้องเข้าใจ ในรูปแบบของผลงานจิตรกรรมที่ใช้เทคนิคหลายหลากมากขึ้น เช่น ผลงานจิตรกรรมสองมิติที่อยู่บนระนาบผืนผ้า อาจจะใช้วัสดุเป็นส่วนประกอบจะมากหรือน้อยก็ตาม ผลงานบางชิ้นอาจใช้วัสดุทั้งหมดแต่ข้อสำคัญคือ ผลงานเมื่อดูด้วยสายตาแล้วมีลักษณะเรียบ ไม่นูนออกจากผนัง และผลงานจิตรกรรมสามมิติที่ผู้ชมสามารถสังเกตเห็นได้คือ ผลงานมีลักษณะติดผนัง และยื่นออกมาจะมากหรือน้อยตามความเหมาะสมแต่ก็สามารถเดินดูได้รอบด้าน ผลงานจิตรกรรมทั้งสองแบบ ศิลปินผู้สร้างสรรค์อาจใช้ สีของวัสดุ แทนค่าการใช้สีสำเร็จรูปและใช้การเชื่อมประกอบ วัสดุแทนค่าการระบายสีลงผ้าใบ เช่น

ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุสำเร็จรูปและวัสดุเหลือใช้ที่สะท้อนเรื่องราวของวิถีชีวิต เช่น ผลงานของ ศาสตราจารย์ วิโชค มุกดามณี (รูปภาพที่ 4) ที่มีการเลือกใช้ วัตถุต่างๆเช่น ชิ้นส่วนของรถจักรยาน ขอนไม้ เศษผ้า เป็นต้น โดยการเลือกใช้วัตถุสิ่งของนำมาประกอบกัน ไม่ได้บอกเรื่องราวของการสร้างรูปทรงที่ชัดเจน แต่เป็นผลงานให้เกิดรูปทรงขึ้นมาใหม่ และให้วัสดุเหล่านั้น ทับซ้อนและเชื่อมโยงกัน ผลงานของ ศาสตราจารย์ วิโชคเลือกใช้วัตถุสิ่งของที่ผ่านการใช้งานแล้ว โดยเป็นวัตถุสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์ อีกนัยหนึ่งศิลปินที่นำเสนอผลงานอาจสะท้อนปัญหาของสิ่งแวดล้อม ผ่านวัตถุสิ่งของเหลือใช้ ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ผ่านผลงานศิลปะ

ผลงานศิลปะที่ใช้วัสดุสำเร็จรูปเพื่อสะท้อนความหมายของชนชั้น ไม่ได้เน้นการสร้างองค์ประกอบศิลป์ แต่เน้นความหมายของวัสดุ เช่น การนำพลั่วมาตัดออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือตัวพลั่ว และส่วนที่สองคือด้ามพลั่ว แล้วใช้สแตนเลส แทนด้ามพลั่วธรรมดา เชื่อมประกอบให้ติดกับตัวพลั่ว และวัสดุทั้งสองส่วนที่มีความแตกต่างกันมาประกอบกันก็สามารถเกิดความหมายของชนชั้น ซึ่งการดูงานลักษณะนี้สามารถสังเกตเห็นได้จากความหมายของวัสดุ คือพลั่วแทนความเป็นกรรมกรก่อสร้าง ส่วนด้ามจับที่ใช้สแตนเลสที่มีความมันวาวใช้แทนความหมายของความหรูหรา และมีราคาแพง อีกอย่างสแตนเลสสามารถสะท้อนเงาให้เห็นภาพของผู้ชมได้ด้วย ยกตัวอย่าง เช่น

ผลงาน ของ จักรพันธ์ วิลาสินีกุล "คนทำความสะอาด (รูปภาพที่ 5) โดยใช้วัสดุสำเร็จรูป และวัสดุเหลือใช้ และวัสดุอื่นๆเช่น ม้านั่ง, ชุดทำความสะอาด- สะอาด, ไม้, หนั่ง-สังเคราะห์, ซีเมนต์, ทองเหลือง, ปูนพลาสติก โดยการเลือกใช้วัสดุและประกอบวัสดุโดยสร้างให้เกิดความหมายใหม่ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคน ในสังคมสะท้อนผ่านวัสดุที่ถูกปรับเปลี่ยนสลับที่ของสิ่งของเครื่องใช้ เช่น ที่ตักขยะถูกเปลี่ยนด้ามจับให้เป็นไม้เท้าพุงของคนพิการ มีการจัดวางตำแหน่งของผลงานให้ปะทะกับระดับสายตาของผู้ชมเป็นอันดับแรกที่สอดคล้องกับชื่องาน "คนทำความสะอาด"





ภาพที่ 4 วิโชค มุกดามณี , สัญญาณสิ่งแวดล้อม

2559/1poll,pistic,paper,steel,aluminum,wood,rope and found object, 300x1500 cm

ภาพจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/704068>



ภาพที่ 5 จักรพันธ์ วิชาสินีกุล "คนทำความสะอาด" 2537 / ม้านั่ง, ชุดทำความสะอาด- สะอาด, ไม้, หนังสือ-  
สังเคราะห์, ซีเมนต์, ทองเหลือง,พลาสติก / 153 x 125 x 75 ซม. Edition: Original Collection  
of: ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ

ภาพจาก [http://www.bangkoksculpturecenter.org/th/collection\\_cate.php?q=5](http://www.bangkoksculpturecenter.org/th/collection_cate.php?q=5)

### บทที่ 3

#### กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

#### ขั้นตอนในการเตรียมการก่อนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์

##### 1. หาแรงบันดาลใจ

การปฏิบัติงานสร้างสรรค์ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเกี่ยวเรื่องราวของแรงงานก่อสร้างเพื่อหาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการสัมภาษณ์คนงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานเป็นลูกจ้างโดยการสัมภาษณ์แรงงานในจังหวัดนครปฐมให้ข้อมูลดังนี้

- กลุ่มวัยรุ่น ได้ให้ข้อมูลที่เข้ามาใช้แรงงานก่อสร้างว่า เหตุผล เพราะสาเหตุ ของการศึกษาที่ต้นทุนต่ำ จบการศึกษาแค่ ป.6 และ ม.3 จะสมัครอื่นๆก็ไม่มีบริษัทรับ จึงตัดสินใจรับจ้างใช้แรงงาน ตามเพื่อนๆ ที่ชักชวน โดยได้ค่าแรงวันละ 300-400 บาท ต่อวัน แต่ก็ขึ้นอยู่กับงานที่ทำ เช่น การผูกเหล็ก ทำโครงสร้างเป็นจำนวนมาก หรือ หิ้วถังปูน ก็ทำให้มีรายได้จ่ายพอกินได้ไปวันๆ

- กลุ่มผู้ใหญ่ ได้ให้ข้อมูลว่า เพราะการทำงานภาคเกษตรรายได้ไม่คงที่ หลังจากงานภาคเกษตรหมดลงจึงตัดสินใจมาทำงานก่อสร้าง ที่ใช้แรงงานอย่างเดียว และไม่จำเป็นต้องใช้มือด้วยเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้เลือกงานไม่ได้ เพราะต้องดิ้นรนใช้จ่ายในครอบครัว ถึงเหนื่อยก็ต้องทำ เป็นความจำเป็น งานส่วนใหญ่คือ หิ้วถังปูน ปรังดิน และผูกเหล็กวางโครงสร้าง ซึ่งในส่วนนี้จะใช้แรงงานคนคนจำนวนมาก และมีพื้นที่บริเวณที่ขนาดใหญ่

จากประสบการณ์การลงพื้นที่ ทำให้เห็นความเป็นอยู่ของชีวิตที่ลำบาก ทำงานตากแดด ที่เสี่ยงกับเหล็ก และสิ่งอันตรายอื่นๆ คนงานก่อสร้างมีอิริยาบถท่าทางระหว่างทำงาน (ภาพที่6) แม่และลูกที่กำลังช่วยกันใช้พลั่วและจอบตักดินใส่รถ (ภาพที่ 7) ภาพอิริยาบถของคนนั่งกำลังผูกเหล็กโครงสร้าง (ภาพที่ 8) ภาพอิริยาบถของคนกำลังยืน และใช้จอบปรับพื้นปูน ภาพที่ 9 ภาพอิริยาบถของคนที่ยืนอยู่บนนั่งร้านบนที่สูง ที่แสดงถึงความอันตราย

ข้าพเจ้ามองดูภาพเหล่านี้แล้ว รู้สึกเห็นใจ ที่พวกเขาต้องทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อย ดิ้นรน ต่อสู้ และต้องทำงานอย่างหนักเพื่อเลี้ยงชีวิตให้อยู่รอด จึงเป็นข้อมูลและแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า



ภาพที่ 6 ภาพอริยาบถของแม่และลูกที่กำลังใช้พลั่วและจอบตักดิน  
ภาพจาก <https://www.sanook.com/news/2047958/>



ภาพที่ 7 ภาพอริยาบถของคนนั่งกำลังผูกเหล็กโครงสร้าง  
ภาพจาก <https://baabin.com/general/26767>



ภาพที่ 8 ภาพอิริยาบถของคนกำลังยื่น และใช้จอบปรับพื้นปูน  
ภาพจาก [https://selectcon.com/extra\\_editorial\\_39-6.asp](https://selectcon.com/extra_editorial_39-6.asp)



ภาพที่ 9 ภาพอิริยาบถของคนที่ยืนอยู่บนนั่งร้านบนที่สูง  
ภาพจาก <https://sun.yumzaap.com/13609>

## 2. หาสิ่งของ

-สถานที่ในการหาสิ่งของ

ข้าพเจ้าเลือกร้านรับซื้อขยะสิ่งของในพื้นที่ตัวเมืองนครปฐม เพราะเป็นร้านที่มีขนาดใหญ่ และมีวัสดุสิ่งของให้เลือกใช้ได้หลายอย่างและได้ตามขนาดที่ต้องการ ซึ่งประกอบไปด้วย วัสดุสิ่งของเหลือใช้ตามบ้านเรือน วัสดุเหลือใช้จากการก่อสร้าง ตามรูปภาพที่ 10 และ รูปภาพที่ 11



ภาพที่ 10 ภาพแสดงสิ่งของในพื้นที่รับซื้อของเก่า



ภาพที่ 11 ภาพแสดงสิ่งของในพื้นที่รับซื้อของเก่า

### -วิธีการเลือกสิ่งของ

ข้าพเจ้าเลือกวัสดุสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเครื่องมือของวัสดุก่อสร้าง โดยหาความเป็นไปได้ของรูปทรงที่จะสร้างสรรค์ขึ้นตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ คือ ลักษณะท่าทางของคน โดยการเลือกวัสดุที่มีลักษณะ เป็นเส้น สีเหลี่ยม และวงกลม เช่น เหล็กเส้น พลาสติกสี่เหลี่ยม แผ่นฉนวนน้ำมัน และวัสดุอื่นๆ

### ขั้นตอนในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์

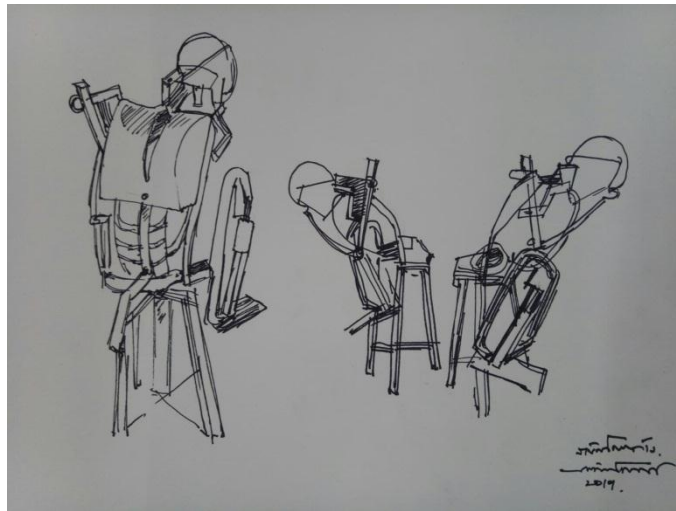
#### ขั้นตอนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

การสร้างสรรค์งานประติมากรรมมีขั้นตอนดังนี้

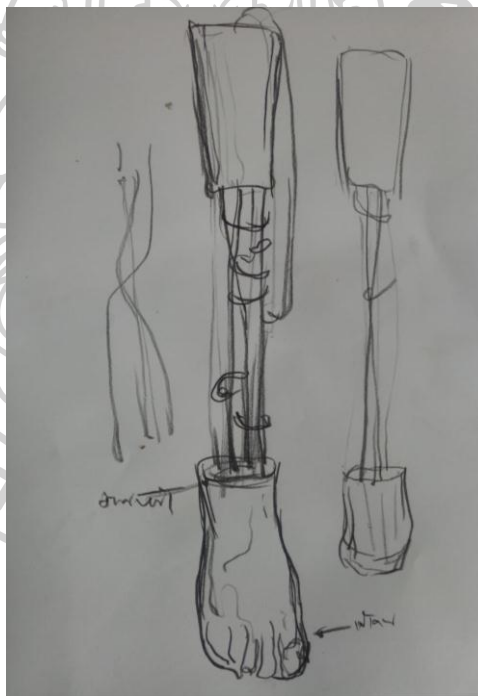
- ภาพร่าง โดยใช้ดินสอและสีชนิดต่างๆร่างภาพคร่าวๆไว้แล้วดูวัสดุที่มี ทดลองวางประกอบกันและใช้แรงบันดาลใจจากอิริยาบถต่างๆของคน หลังจากนั้นร่างภาพที่ต้องการอีกครั้งพร้อมทั้งประกอบผลงานจริง



ภาพที่ 12 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชั้นที่ 1



ภาพที่ 13 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชั้นที่ 2



ภาพที่ 14 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชั้นที่ 3



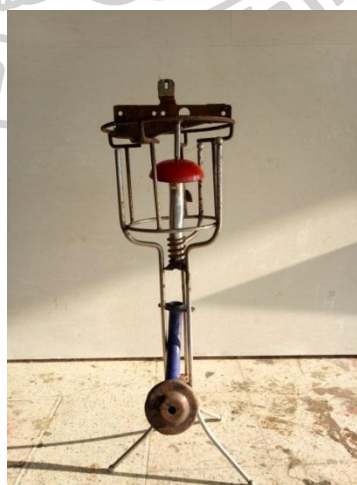
ภาพที่ 15 ภาพร่างต้นแบบประติมากรรม ชั้นที่ 4

-ปฏิบัติงานจริง

การปฏิบัติงานจริงโดยรวมแล้วดูจากภาพร่างที่ร่างไว้ เริ่มต้นจากการเลือกวัสดุให้ได้ตามแบบเป็นหลัก พร้อมทั้งขึ้นโครงสร้างโดยรวมของผลงานแล้วปรับเปลี่ยนผลงานตามความเหมาะสม เพราะขั้นตอนการปฏิบัติงานจริงยากและท้าทายต้องอาศัยเข้าใจในโครงสร้างของผลงานประติมากรรม

ชั้นที่ 1

ชั้นตอนที่1 แสดงการประกอบโครงสร้างของคนที่เป็นส่วนคล้ายลำตัวคน ที่มีลักษณะคล้ายอิริยาบถคนอื่น



ภาพที่ 16

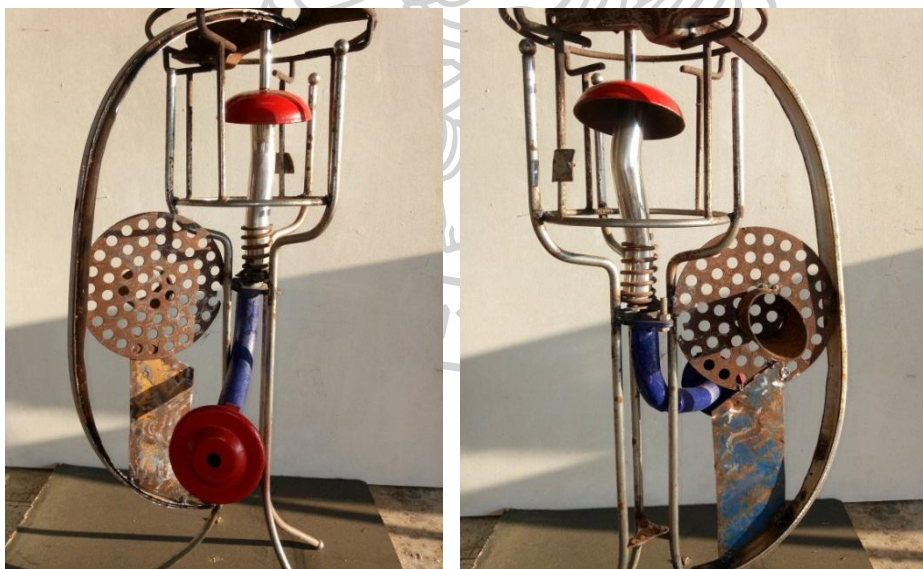


ขั้นตอนที่ 2 ภาพที่แสดงในส่วนที่เป็นใบหน้า ที่มีลักษณะเป็นวงกลมเหมือนหัวคน และมีหน้าตาเหมือนคนยิ้ม



ภาพที่ 17

ขั้นตอนที่ 3 เชื่อมประกอบส่วนของโครงสร้างเส้นรอบนอกคน มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง โดยใช้โครงสร้างของส่วนไหล่ยาวลงมาถึงช่วงขา



ภาพที่ 18 ภาพส่วนของโครงสร้างเส้นรอบนอกคน(ด้านหน้า) ภาพที่ 19 ภาพส่วนของโครงสร้างเส้นรอบนอกคน (ด้านหลัง)

ขั้นตอนที่ 4 ประกอบโครงสร้างต่อส่วนหัวและลำตัวให้ติดกันเมื่อต่อส่วนหัวคนและลำตัวคนให้ติดกัน ลักษณะภาพที่เห็นก็คล้ายกับอริยาบถของคนยืน ที่มีใบหน้า ตา ปาก คอ ลำตัว ขา และส่วนที่คล้ายกับอวัยวะของคน



ภาพที่ 20 รูปภาพที่ประกอบส่วนต่างเสร็จสมบูรณ์

## ขั้นที่2

ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกวัสดุหลักมาใช้ในการประกอบ คือ 1 พลาสติกมาใช้เพื่อประกอบสร้างโครงในส่วนของหลังคนใช้เครื่องเจียชุดออกเพื่อสร้างให้เห็นร่องรอย โดยมีโครงเหล็กรองรับตัวปลั้ว 2 ขาเก้าอี้เพื่อใช้ในการเป็นฐานนำมาตัดออกบางส่วนและเชื่อมวัสดุเสริมเข้าไป (ภาพที่ 20- 21)



ภาพที่ 21



ภาพที่ 22

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองนำวัสดุ 2 ส่วนมาประกอบกัน คือ ส่วนของโครงสร้างที่เป็นตัวคนและส่วนของเก้าอี้ แล้วเชื่อมประกอบติดกันให้เกิดความแข็งแรง และเพิ่มเติมในส่วนของหัว เสริมความแข็งแรงด้วยการเติมในส่วนของเขาเพื่อรองรับน้ำหนักและหาความเป็นไปได้ของรูปทรงตามที่ตั้งเป้าไว้ (ภาพที่ 21-22)



ภาพที่ 23



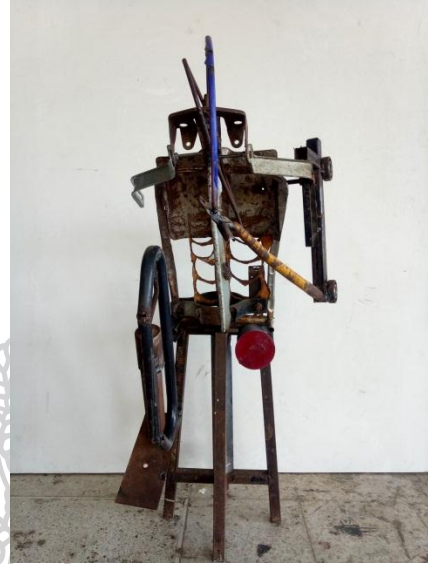
ภาพที่ 24

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้รูปทรงคล้ายกับโครงสร้างตามลักษณะของคนแล้ว เพิ่มเติม โครงสร้างแต่ละด้าน คือภาพด้านหน้าของผลงานตีตัววัสดุสีน้ำเงินที่เป็นฉากลงไปเพื่อให้ดูคล้ายกระดูกสันหลัง และเติมใน

ส่วนของคอกับไหล่ให้คล้ายดูโครงสร้างคนมากขึ้น เชื่อมประกอบในส่วนของแขน เหมือนคนกำลังยื่นมือออกมาจับที่ใบหน้า (ภาพที่ 25- 28)



ภาพที่ 25



ภาพที่ 26



ภาพที่ 27



ภาพที่ 28

ขั้นตอนที่ 4 แต่งเติมรายละเอียดของส่วนหัวไหล่เหล็กโค้งเป็นวงกลมแบ่งครึ่งมาเติมเป็นส่วนของกะโหลก เติมรายละเอียดในส่วนของแขน และขาโดยใช้วัสดุเป็นเส้นตรงที่มีขนาดใหญ่ เชื่อมต่อกับ

โครงสร้างของขาที่เตรียมไว้และติดแผ่นสีเหลี่ยมที่คล้ายกับเท้าเพิ่มเติม ส่วนของแผ่นหลังคนเตรียม  
ลักษณะของโครงกระดูกสันหลังเข้าไปเพิ่ม (ภาพที่ 29-32)



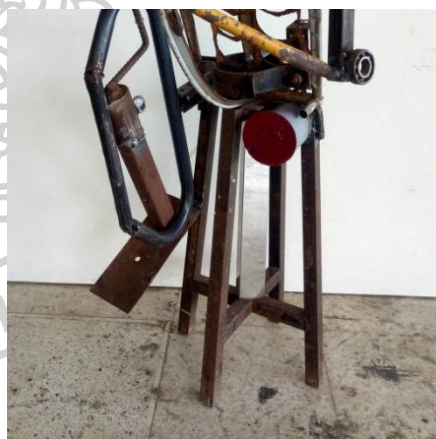
ภาพที่ 29



ภาพที่ 30



ภาพที่ 31



ภาพที่ 32

### ขั้นที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 วางแผนโดยถ่ายภาพส่วนของขาและเท้าของกรรมกรก่อสร้างมาแล้วนำดินมาปั้นให้ได้  
ขนาดตามสัดส่วนจริงหลังจากนั้นใช้เทคนิคการหล่อเท้า ด้วยปูนปลาสเตอร์ เหตุผลเลือกใช้ปูน  
ปลาสเตอร์ เพื่อที่จะได้เห็นสีและร่องรอยชัดเจน อีกอย่าง ทำให้ผลงานมีน้ำหนักที่เบา แล้วตัด  
แบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนของเท้า และขา



ภาพที่ 33

ขั้นตอนที่ 2 นำเหล็กเส้นที่ผูกแล้วจากการร้อยลวดวงโครงสร้าง นำ มาตัด ดัด และประกอบให้มีลักษณะคล้ายขาของมนุษย์ เหล็กเส้นที่เป็นตัวแทนของกระดูก และความแข็งแรง มั่นคงของกรรมกรก่อสร้าง



ภาพที่ 34

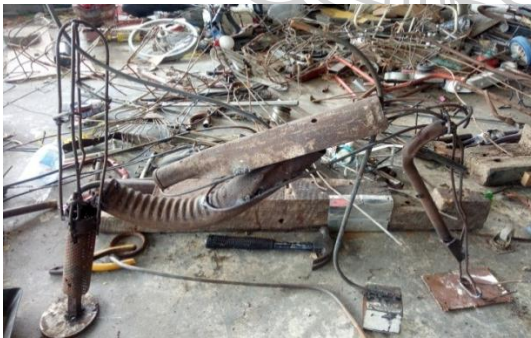
ขั้นตอนที่ 4 นำส่วนที่ตัดคือ ส่วนเท้าคน และส่วนขาคนแล้วนำมาเจาะรูเพื่อนำเหล็กที่เตรียมไว้มาเชื่อมต่อประกอบกัน เมื่อภาพเสร็จแล้วก็จะได้ผลงานที่มีลักษณะคล้ายกับขาของคน ตามตัวอย่าง (ภาพที่ 34)



ภาพที่ 35

## ชั้นที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 ใช้เหล็กเส้น เสียม และท่อไอเสียรถ นำมาเชื่อมประกอบโครงสร้างส่วนของขา และแขนโดยขึ้นเป็นโครงสร้างคร่าวๆไว้เพื่อให้เป็นส่วนของฐานรับน้ำหนัก (ภาพที่ 36) และนำฟลั้วมาเชื่อมประกอบในส่วนของโครงสร้างแผ่นหลังคนโดยมีฐานเป็นเหล็กรองรับ (ภาพที่ 37)



ภาพที่ 36



ภาพที่ 37

ขั้นตอนที่ 2 ใช้เหล็กเส้นนำมาเชื่อมเพิ่มเติมโครงสร้างในส่วนของลำตัว นำชิ้นส่วนทั้งสองมาเชื่อมประกอบกันและเติมส่วนหัวของคน เพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงสร้างและเติมรายละเอียดในขั้นต่อไป (ภาพที่ 38) เติมรายละเอียดวงกลม ส่วนของหัว ลำตัว เพื่อแสดงมิติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเสริมส่วนของขาคนทั้งสองข้างที่อยู่ด้านใน ใช้ขนาดเหล็กที่แตกต่างกัน เพื่อรับน้ำหนักฐานให้แข็งแรง (ภาพที่ 39)

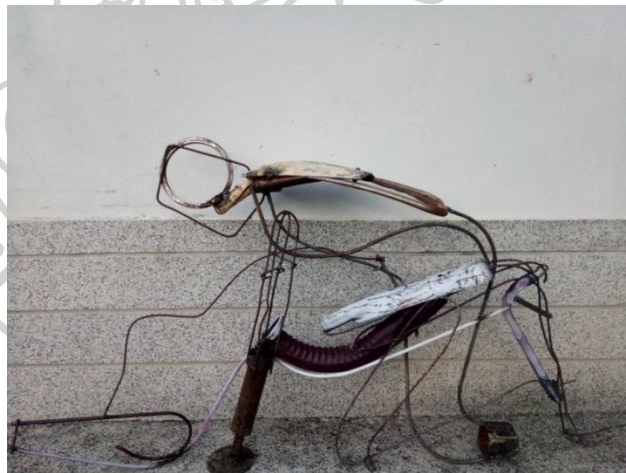


ภาพที่ 38



ภาพที่ 39

ขั้นตอนที่ 4 เติมรายละเอียดส่วนต่างๆ คือ นำเหล็กเส้นมาตัดในส่วนของของสร้างคนที่ซ่อนอยู่ด้านในโดยเชื่อมประกอบต่อกันออกมา และใช้วิธีพันสีในส่วนของวัตถุที่จะให้มีจุดเด่น คือ ส่วนของขา นำเครื่องเจียมาขัดสีจากการพันออกเพื่อสร้างร่องรอยให้มีมิติสวยงาม (ภาพที่ 40)



ภาพที่ 40

## 2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรคงานจิตรกรรม

การสร้างสรรคงานจิตรกรรมมีขั้นตอนดังนี้

-ภาพร่าง ภาพร่างผลงานจิตรกรรมมีต้นแบบจากชิ้นงานโครงสร้างของประติมากรรมนำรูปทรงมาซ้อนกัน โดยใช้เทคนิคผสมคือ ใช้ปากกา ดินสอร่างภาพ และระบายสีด้วยสีน้ำและสีน้ำมัน ภาพร่างแต่ชั้นมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน คือ นำลักษณะของเส้น สี และโครงสร้าง ของแต่ชั้น นำมาจัดองค์ประกอบใหม่ เพื่อสร้างรูปทรง ให้เกิดมิติ และความเคลื่อนไหวทางทัศนธาตุ



ชั้นที่ 1



ชั้นที่ 2

ภาพที่ 41



ภาพที่ 42

ชั้นที่ 3



ภาพที่ 43

ชั้นที่ 4



ภาพที่ 44

-การปฏิบัติจริง

ชั้นที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ใช้สีเหลือง ส้ม ระบายสีรูปทรงโดยรวม และใช้สีน้ำตาลดำ ระบายสีพื้นหลัง เพื่อให้รูปทรงเด่นชัด พร้อมทั้งดูค่าน้ำหนักโดยรวมของภาพ



ภาพที่ 45

ขั้นตอนที่ 2 วาดภาพรูปทรงที่อยู่ระยะหน้าเพิ่มเติม ใช้สีสว่างระบายเอสร่างขอบเขตของรูปทรง และสร้างมิติของภาพให้ลึกโดยใช้สีน้ำเงินกับดำ



ภาพที่ 46

ขั้นตอนที่ 3 ใช้เกรียงระบายสีขาวอมเหลือง เพิ่มความสว่างของรูปทรงในส่วนที่อยู่หน้า คือ ส่วน หัว ลำตัว ขา เพื่อสร้างรูปทรงให้ดูมีลักษณะเหมือนคนยืนอยู่ด้านหน้า และมีคนซ่อนอยู่ด้านหลัง



ภาพที่ 47

ขั้นตอนที่ 4 ใช้สีเหลืองและสีส้มระบายในส่วนที่อยู่ระยะหน้าและหลัง พร้อมทั้งใช้สีแดงน้ำตาล มาระบายในส่วนของรูปทรง แล้วเพิ่มสีน้ำเงิน ลงไปในบางส่วนเพื่อสร้างมิติขั้นแรก และขั้นตอนสุดท้าย เก็บรายละเอียด ใช้สีดำระบายลงไปในส่วนที่อยู่ด้านหลังของรูปทรง เพื่อให้รูปทรงด้านหน้าเด่นชัดขึ้น จากภาพรูปทรงหลักถูกซ้อนกันอยู่มีรูปทรงที่ 1 และ 2 ทั้งสองส่วนดูมีลักษณะเหมือนคนกำลังยืนมอง และกอดคอกัน



ภาพที่ 48

ขั้นที่ 2

ขั้นตอนที่ 1 ใช้สีอะคริลิก ขาวผสมดำรองพื้นบนผ้าใบ สร้างพื้นผิวโดยให้เห็นรอยฝีแปรง



ภาพที่ 49

ขั้นตอนที่ 2 ใช้สีดำร่างภาพเค้าโครงของรูปทรงลักษณะของคนกำลังนั่ง บนพื้นผิวที่เตรียมไว้ พร้อมทั้งใช้สีสว่างระบายในส่วนที่เป็นจุดเด่น



ภาพที่ 50

ขั้นตอนที่ 3 ใช้สีน้ำตาลอ่อนกับสีน้ำตาลเข้มและสีน้ำเงินลงน้ำหนักของสีชั้นแรกของรูปทรงแล้วเพิ่มเติมสีดำในส่วนของพื้นหลัง (ภาพที่ 51) เติมน้ำหนักสีสีชั้นที่ 2 บริเวณในส่วนของรูปทรง พร้อมทั้งลงสีพื้นหลังให้มีน้ำหนักเข้ม เพื่อรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในระยะหน้าให้ชัดเจนขึ้น (ภาพที่ 52)

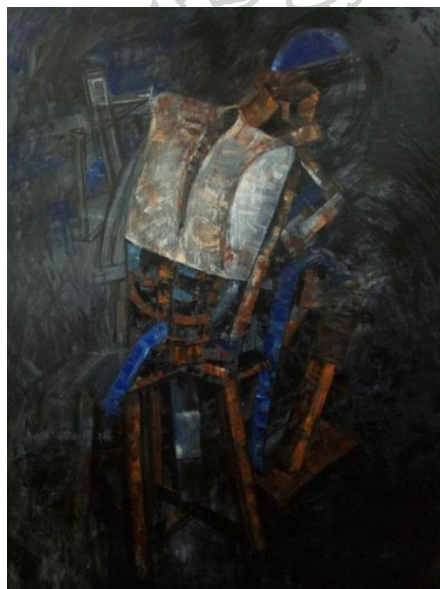


ภาพที่ 51

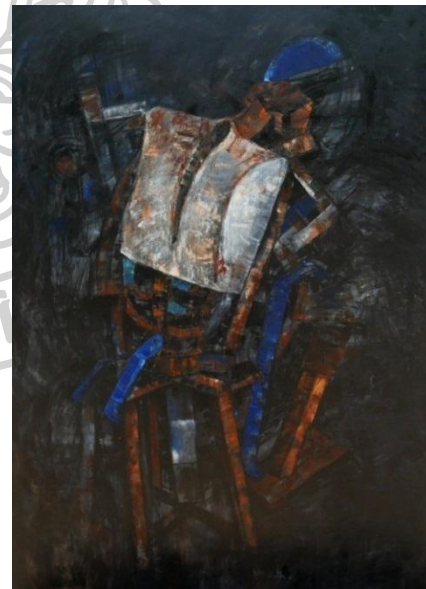


ภาพที่ 52

ขั้นตอนที่ 4 ลงสีชั้นที่3 ลงสีน้ำตาลเข้มโดยรวมของภาพเพื่อกำหนด ค่าน้ำหนักของสี เข้ม กลาง อ่อน เพื่อให้ภาพมีจุดเด่น จุดรอง และใช้สีดำลงพื้นหลังให้เข้มใช้วิธีการระบายสีให้มีพื้นผิว และรายละเอียดต่างๆของภาพ (ภาพที่ 53 - 54)



ภาพที่ 53



ภาพที่ 54

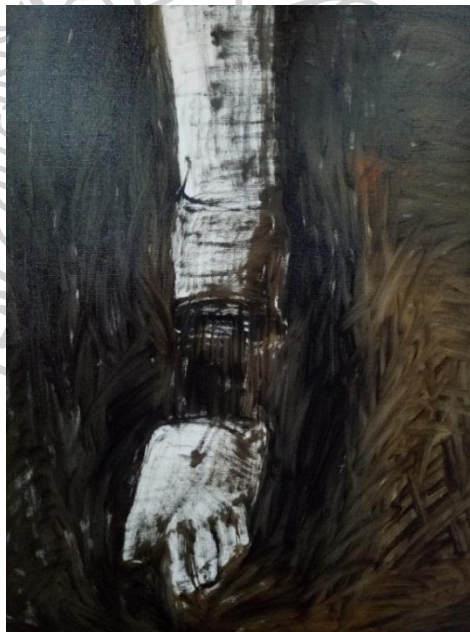
ชั้นที่ 3

ขั้นตอนที่1 ใช้สีน้ำมันร่างภาพรูปทรงของเท้า และขา (ภาพที่55)



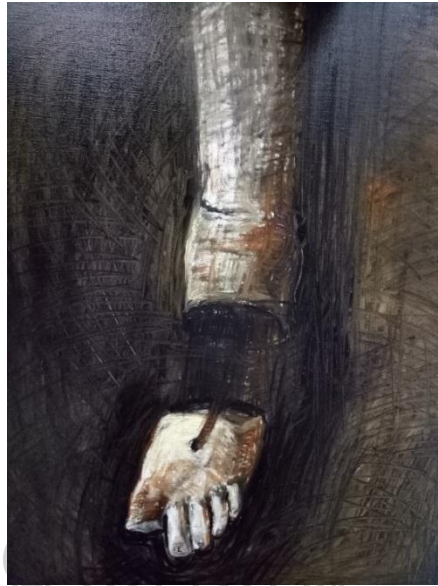
ภาพที่ 55

ขั้นตอนที่ 2 ใช้สีน้ำตาลอมดำระบายสีโดยรวมในส่วนของรูปทรง และพื้นหลังโดยกำหนด  
น้ำหนักของสีคร่าวๆ (ภาพที่ 56)



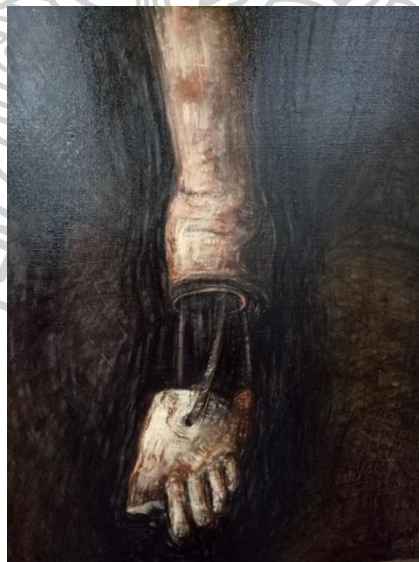
ภาพที่ 56

ขั้นตอนที่ 3 ใช้สีน้ำตาลลงน้ำหนักของสีขั้นแรกบางๆ และสีน้ำตาลเข้มผสมดำระบายสีพื้นหลัง สร้าง  
พื้นผิว โดยการขีด ขีด



ภาพที่ 57

ขั้นตอนที่ 4 ลงสีชั้นที่ 2 โดยใช้สีโทนน้ำตาลลงในส่วนของรูปทรงเท้าและขา กำหนดความสว่างของภาพใช้สีสีขาวผสมเหลืองและน้ำตาลอ่อนระบายในส่วนที่สว่าง และเก็บรายละเอียดของพื้นหลังโดยการสีน้ำตาลเข้มบางลงในส่วนของพื้นหลังผลงาน



ภาพที่ 58

ขั้นที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 ใช้สีดำร่างภาพเค้าโครงของรูปทรงที่มีลักษณะเคลื่อนไหว



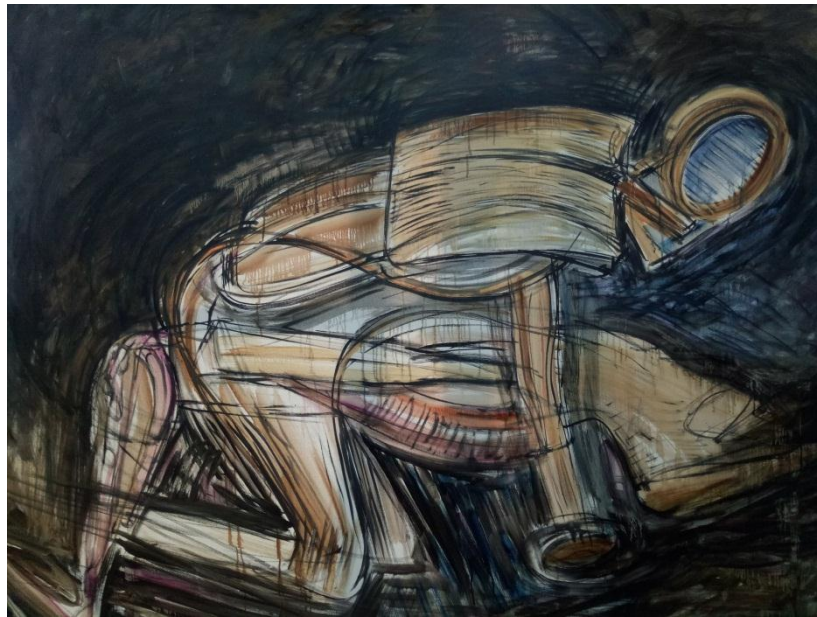


ภาพที่ 59

ขั้นตอนที่ 2 ใช้สีน้ำตาลลงน้ำหนักของรูปทรงชั้นแรกบางๆ (ภาพที่ 59) และใช้สีดำลงสีพื้นหลัง โดยรวมเพื่อให้รูปทรงเด่นขึ้น (ภาพที่ 60)

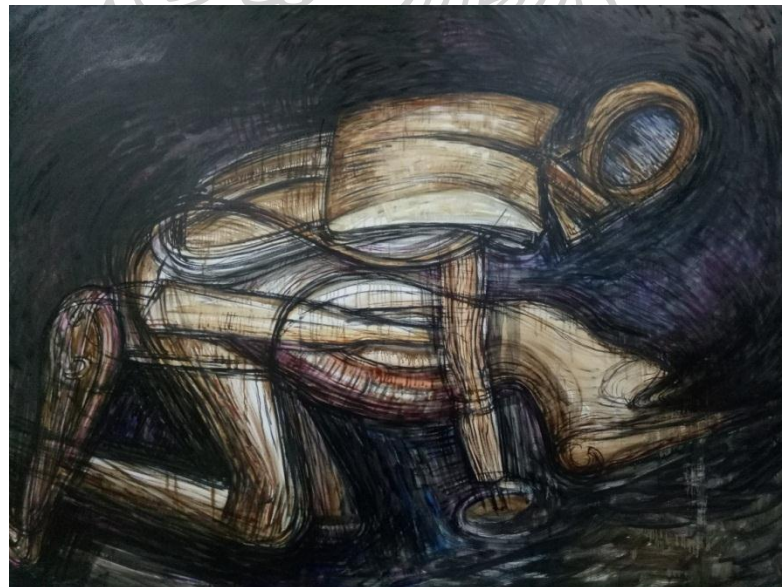


ภาพที่ 60



ภาพที่ 61

ขั้นตอนที่ 3 ใช้สีน้ำตาลเข้มเพิ่มเติมน้ำหนักสีชั้นที่ 2 บริเวณในส่วนของรูปทรง พร้อมทั้งใช้สีดำผสมน้ำเงินลงสีพื้นหลังให้มีน้ำหนักเข้ม เพื่อให้รูปทรงที่ปรากฏอยู่ในระยະหน้าให้ชัดเจนขึ้น



ภาพที่ 62

ขั้นตอนที่ 4 ลงสีชั้นที่ 3 ใช้สีขาวอมเหลืองระบายในส่วนของขาและส่วนของหลังที่เป็นพลาัว เพื่อให้ภาพมีจุดเด่น และเพิ่มสีน้ำตาลเข้มกับสีม่วงในส่วนของรูปทรงอื่นๆในส่วนของจุดรอง เพิ่มเติมในส่วนของพื้นหลังโดยใช้สีน้ำตาลเข้มกับสีดำระบายให้เต็มพื้นที่ในส่วนต่างๆของภาพ



ภาพที่ 63

ขั้นตอนที่ 5 เก็บรายละเอียดของผลงานทั้งหมด โดยเริ่มจากจุดเด่นด้านหน้าคือ เสียมที่ใช้แทนขาคน และจตุรตรง คือ พลั่วใช้แทนส่วนหลังของคน และในส่วนต่างๆของภาพ คือ ตัวคนกับขาคนใช้ เหล็กเส้น สุดท้ายเพิ่มเติมสีพื้นหลังให้มีความเข้มข้น จึงทำให้ผลงานเสร็จสมบูรณ์ และผลงานชิ้นนี้ดู เหมือนกับลักษณะของคน ที่มีการเคลื่อนไหว มีมิติ และระยะของภาพ



ภาพที่ 64

## บทที่ 4

### การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเป็นการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์ผลงานนำไปสู่การสรุปผลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขผลงานตลอดระยะเวลาของการสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอน จนเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ภาพและโครงสร้างจากวัตถุกับการสะท้อนสาระของชีวิต” ที่นำเสนอระหว่างภาพจิตรกรรม กับ โครงสร้างประติมากรรม ที่สอดคล้องประสานสัมพันธ์กัน ดังนี้

#### ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่ 1



ภาพที่ 65 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่ 1

ชื่อผลงาน เครื่องมือช่างของพ่อ 8

ขนาด 120x80 ซม.

เทคนิค ประกอบวัสดุ



ภาพที่ 66 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยยะที่1

ชื่อผลงาน เครื่องมือช่างของพ่อ 8

ขนาด 37x28 ซม.

เทคนิค สีน้ำ

#### วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยยะที่1

วัสดุที่ใช้ คือ เศษวัสดุเหลือใช้ เช่น เหล็กเส้น เหล็กแผ่น อลูมิเนียม พลาสติกจากแกลลอนน้ำมัน ที่ปั่นจักรยาน แผ่นไม้อัด หัวน็อต อะไหล่จากรถไถนา เลือกใช้วัสดุเหล่านี้ เพราะ เป็นวัสดุสิ่งของเครื่องใช้ที่ผ่านการใช้งาน แสดงให้เห็นถึงร่องรอย การเจาะ การชุบขีด กาลเวลาที่ทำให้เกิดเป็นสนิม อีกทั้งวัสดุยังเป็นสิ่งของเครื่องที่อยู่ในอุ่มรอบอีกด้วย นอกจากการเห็นสีจากวัสดุแล้วยังมีสีจากผลงานจิตรกรรมเป็นการใช้สีน้ำบันทึกเรื่องราวของร่องรอยที่เกิดจากวัสดุ การเลือกใช้สีน้ำที่มีลักษณะของสีที่โปร่งแสง การดูซึมของสีที่ไหลบนกระดาษ สามารถสร้างพื้นผิว และร่องรอยที่ปรากฏได้ชัดเจน (ภาพที่ 65-66)

รูปทรงนี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นเกี่ยวกับเครื่องมือช่างของพ่อ คือ แท่นสว่านเจาะเหล็กและไม้ ที่ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจลักษณะของเครื่องมือช่างที่ผ่านการใช้งานแสดงถึงร่องรอยของชีวิตการทำงาน

ที่เห็นดุน้อย และมีความสำคัญจากการสร้างหล่อเลี้ยงชีวิตของคนในครอบครัว ทำให้มองเห็นคุณค่าเพื่อบันที่รูปทรงผ่านความทรงจำ

ข้อดี คือ ผลงานประกอบวัสดุและผลงานจิตรกรรมที่มีลักษณะแบบๆแต่เห็นถึงการเชื่อมโยงกัน ระหว่างภาพ 2มิติ และ 3มิติ

ประสบปัญหา คือ ในการสร้างผลงานประกอบวัสดุและผลงานจิตรกรรม ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่เหมือนเป็นช่วงทดลอง โดยการใช้การประกอบวัสดุที่สร้างสรรค์โดยใช้รูปทรงเครื่องมือช่างเป็นต้นแบบ และยังอ้างอิงจากต้นแบบความเป็นจริง ทำให้การตัดและประกอบวัสดุยากเพราะต้องตัดตามแบบ และต้องนำไปปะติดบนแผ่นไม้อัด หรือแม้แต่การเลือกวัสดุที่ใช้ความหลากหลายเพื่อให้นำมาใช้ให้ลงตัวและเหมาะสมกับผลงาน

## ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

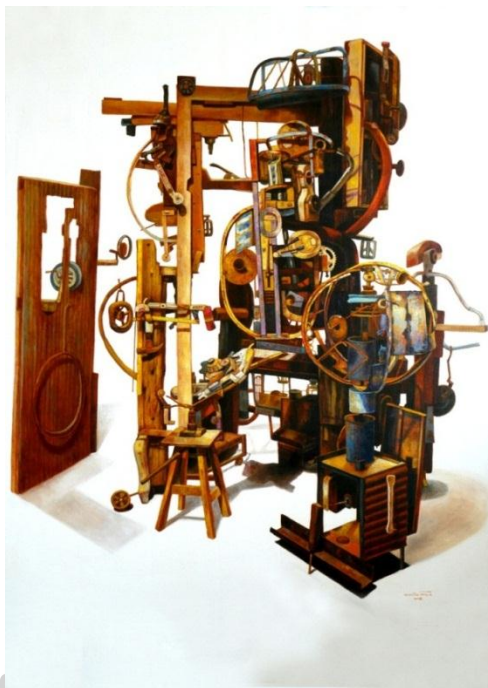
### 2.ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่2

ข้าพเจ้ายังพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขต่อจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง นำข้อดีและส่วนที่ต้องปรับปรุงมาวิเคราะห์ และไม่กำหนดรูปทรงและเนื้อหาของภาพต้นแบบมากเกินไป โดยวิเคราะห์การสร้างสรรค์ของผลงานเป็นช่วงดังนี้ (ภาพที่ 67-68)



ภาพที่ 67 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยะที่2

ชื่อผลงาน	โครงสร้างชีวิต2
ขนาด	280x280x240 ซม.
เทคนิค	เชื่อมประกอบวัสดุ



ภาพที่ 68 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยยะที่2

ชื่อผลงาน โครงสร้างชีวิต2

ขนาด 160x130 ซม.

เทคนิค สีส้มบนผ้าใบ

### วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ในระยยะที่2

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มีความหลากหลายมาก ส่วนใหญ่เป็นสำวัสดุสำเร็จรูป และเศษวัสดุเหลือใช้ เช่น ขอนไม้เสาบ้าน สังกะสี ชิ้นส่วนจักรยาน เหล็กจากถังน้ำมัน พลาสติก สแตนเลส โดยนำเอาวัสดุสิ่งของมาเป็นข้อมูลในการเสนอเรื่องราว สิ่งของที่นำมาประสร้างสรรค์ชิ้น มีที่มา และความหมาย เกี่ยวเนื่องกับคน ที่เป็นวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

รูปทรงที่สร้างสรรค์ชิ้นผลงานชิ้นประกอบวัสดุ ขำพเจ้าได้เริ่มใช้โครงสร้างที่มีขนาดใหญ่ โดยใช้เสาบ้านมาจัดองค์ประกอบเป็นโครงขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงและแข็งแรง เพื่อให้ เกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิต และนำรูปทรงที่สร้างสรรค์ นำมาจัดองค์ประกอบกับโครงสร้าง โดยการจัดวาง ติดตั้ง ให้มั่นคง เพื่อเป็นที่อยู่ของสิ่งของใช้ ผลงานโครงสร้างมีขนาดใหญ่ ขนาด 280x280x240 ซม. การสร้างรูปทรงที่ใช้ในการประกอบจึงมีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก เพื่อให้ภาพมีจุดเด่นและรอง ตามลำดับ ความสำคัญ ผลงานจึงออกแบบให้สามารถดูได้รอบด้าน แต่ละด้านมีวัสดุสิ่งของและหาเนื้อที่แตกต่าง

กัน และผลงานเชื่อมประกอบวัสดุที่มีส่วนสำคัญในการบันทึกเรื่องราวผ่านภาพผลงานงานจิตรกรรมบนใบผ้า ที่แสดงเรื่องราวของสีที่เกิดจากสนิม สีเป็นสื่อที่แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกและร่องรอยของการใช้วัสดุของมนุษย์

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้คือ ผลงานประติมากรรม ถูกพัฒนาให้มีลักษณะ 3 มิติ คือสามารถดูได้รอบด้าน พร้อมทั้งมีผลงานจิตรกรรมที่ถูกติดฝาผนังจึงสร้างมิติให้เกิดระยะ ใกล้ กลาง ไกล ผลงานทั้งสองส่วนจึงเกี่ยวโยง และสอดคล้องสัมพันธ์กัน ระหว่างภาพจิตรกรรม 2 มิติ และประติมากรรม 3 มิติ

ประสบปัญหาอะไรบ้าง ผลงานทั้งสองส่วนยังแสดงให้เห็นถึงจุดด้อย กล่าวคือ การประกอบวัสดุและผลงานจิตรกรรมเมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว ผลงานทั้งสองส่วน มีสิ่งของ และวัสดุมากเกินไป ซึ่งเป็นที่ต้องพัฒนาในผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 67-68)

### ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ได้พัฒนาจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์โดยนำเสนอภาพจิตรกรรมสองมิติ และโครงสร้างประติมากรรมสามมิติ ได้นำวัสดุสิ่งของเหลือใช้จากชีวิตประจำวันมาเชื่อมประกอบสร้างสรรค์ชิ้น และได้กำหนดรูปทรงที่มีเค้าโครงอริยาบถจากร่างกายของมนุษย์ ที่สอดคล้องกับผลงานจิตรกรรม การเห็นวัสดุสิ่งของในชีวิตประจำวันของบุคคลต่างๆที่มีอาชีพแบบใช้แรงงาน ซึ่งทุกคนมีความแตกต่าง ตามสภาพความเป็นอยู่ตามวิถีชีวิต ร่องรอยที่ปรากฏอยู่บนวัสดุที่เป็นสนิม หักพัง บางครั้งดูยากลำบาก ต่อสู้ และในขณะเดียวกันก็เป็นภาพที่สะท้อนความสุข ได้เช่นกัน

### ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

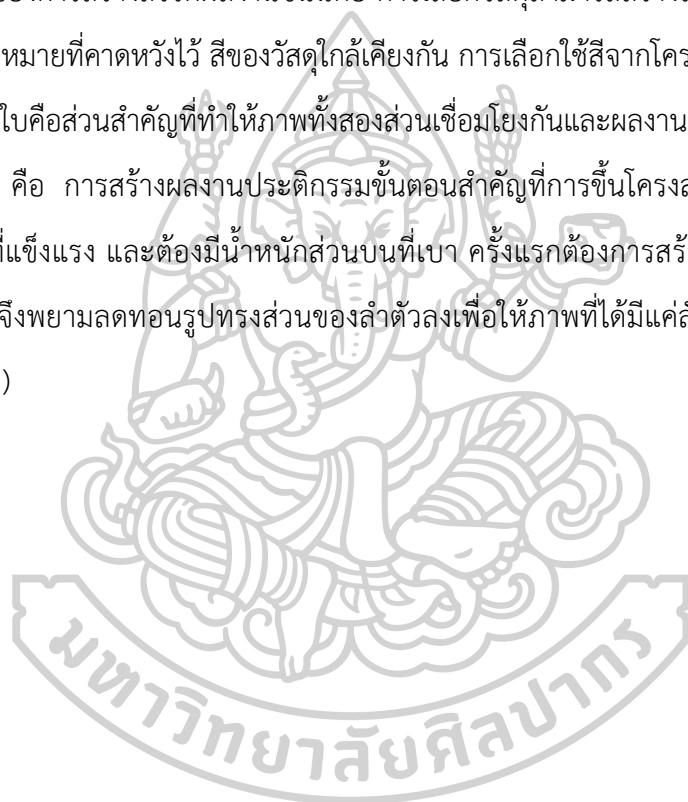
#### วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ แผ่นเหล็กวงกลมของฝาถังเรซิน เหล็กฐานวางเตาแก๊ส ขาวางเตาแก๊ส สแตนเลส วงกลมรั้งฝั้ว เหล็กโครงขอบถังน้ำมัน นี้อต นำวัสดุเหล่านี้มาใช้เพราะว่าสามารถนำมาประกอบเป็นโครงสร้างประติมากรรมตามลักษณะของคนยืนได้ง่าย และสีสนิมน้ำมันบนผ้าใบยังสามารถบันทึก เรื่องราว ร่องรอย ลงผ้าใบได้ สร้างระยะให้ผลงานดูมีมิติได้



รูปทรงที่สร้างสรรค์โครงสร้างงานประติมากรรมและจิตรกรรมมีเนื้อหาเรื่องราวที่ได้ประกอบขึ้นจากลักษณะท่าทางโครงสร้างของคนยืน มีการใช้วัสดุรูปทรงวงกลมประกอบขึ้นเป็นส่วนหัว และใช้เส้นโครงประกอบกันเป็นส่วนลำตัว ส่วนของขาใช้ฐานของเตาแก๊ส และในส่วนตรงกลางใช้วัสดุที่มีความมันวาว และสีแดงกับน้ำเงิน เป็นส่วนของโครงสร้างด้านใน ให้วัสดุปรากฏให้เกิดความงามผสมผสานกับวัสดุเก่าที่ขึ้นสนิม เพื่อให้ค่าของวัสดุมีความกลมกลืนกัน

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้คือ การเลือกวัสดุสามารถสร้างโครงสร้างประติมากรรมได้ง่ายตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ สีของวัสดุใกล้เคียงกัน การเลือกใช้สีจากโครงสร้างประติมากรรมมาทอดถ่ายลงผ้าใบคือส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพทั้งสองส่วนเชื่อมโยงกันและผลงานสามารถดูได้รอบด้าน ประสพปัญหา คือ การสร้างผลงานประติมากรรมขั้นตอนสำคัญคือการขึ้นโครงสร้าง เพราะผลงานชิ้นนี้ต้องการฐานที่แข็งแรง และต้องมีน้ำหนักส่วนบนที่เบา ครั้งแรกต้องการสร้างรูปทรงให้เหมือนจริง เป็นไปได้ยากจึงพยายามลดทอนรูปทรงส่วนของลำตัวลงเพื่อให้ภาพที่ได้มีแค่ลักษณะคล้ายคนเท่านั้น (ภาพที่ 69-71)





ภาพที่ 69 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ก่อนเริ่มทำงาน

ขนาด 115x40x30 ซม.

เทคนิค เชื่อมประกอบวัสดุ



ภาพที่ 70 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ความสุขหลังเลิกงาน 1

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค

สีน้ำมันบนผ้าใบ



ภาพที่ 71 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3

ชื่อผลงาน ความสุขหลังเลิกงาน 2

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

## ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่2

### วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่2

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ประกอบด้วยวัสดุสำเร็จรูปและวัสดุเหลือใช้ คือ เหล็กจากขาเก้าอี้ พลาสติกเส้น เหล็กจากชั้นแขวนเสื้อผ้า ชิ้นส่วนรถ ถังน้ำมัน และเศษวัสดุเหลือใช้อื่นๆ และวัสดุเหล่านี้สามารถนำมาใช้ประกอบเป็นลักษณะท่าทางของคนนั่งได้ง่าย

รูปทรงที่สร้างสรรค์ ประกอบขึ้นจากลักษณะท่าทางโครงสร้างของคนกำลังนั่ง ใช้เก้าอี้จริงเป็นฐานเพื่อให้เกิดความแข็งแรงในการยึดเป็นโครงสร้างหลัก สัญลักษณ์ของปลั๊กแทน แผ่นหลังของคน ที่มีความหมายเกี่ยวกับคนใช้แรงงาน ส่วนวัตถุอื่นๆใช้แทนส่วนขา แขน และส่วนหัว การใช้สีของ

วัสดุที่มีความแตกต่างกัน ทั้งวัตถุดิบขาว วัตถุที่ขึ้นสนิม และวัตถุที่เกิดจากทำสีขึ้น ลักษณะของผลงาน  
ชิ้นนี้สามารถดูได้รอบด้าน

ผลงานภาพจิตรกรรม ถูกถอดแบบจากผลงานโครงสร้างประติกรรม โดยการเลือกใช้สี เส้น  
และ แผ่นระนาบ และพื้นผิว จากวัตถุนำมาถ่ายทอดในงานจิตรกรรม ดังนี้

สี ส่วนใหญ่ใช้ คือสีขาว น้ำตาล ดำ เหลือง น้ำเงิน ที่มาจากวัสดุที่ถูกนำมาใช้เชื่อมประกอบ  
สีจะแสดงอารมณ์และความรู้สึก ของ ต่อสู้ ความเหนื่อย แต่มีพลัง ที่แสดงร่องรอย และกาลเวลาของ  
วัสดุได้

เส้น ลักษณะของเส้นที่ใช้ คือ เส้นตรงแนวตั้ง แนวอน เส้นโค้ง ละเส้นอินทรีรูป เมื่อนำเส้น  
จากวัสดุมาใช้ในจิตรกรรมโดยการใช้พู่กันและเกียงจึงทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว มีพลัง เห็น  
ร่องรอยที่มีจากวัสดุ

แผ่น ลักษณะของการใช้แผ่น คือ การใช้สีที่ถูกระบาย เป็นระนาบแบน ที่เกิดจากการใช้เกียง  
และพู่กันในพื้นที่ขนาดต่างๆ

พื้นผิว ของวัสดุมีลักษณะที่เรียบ มีร่องรอย มีสนิม และในส่วนที่สร้างพื้นผิวขึ้น คือใช้การขูด  
ขัด พื้นผิวเดิมออก เพื่อให้เกิดสี ร่อง ของพื้นผิวใหม่ ส่วนในงานจิตรกรรมใช้พู่กันสร้างพื้นผิวให้เรียบ  
และใช้เกียง ร่องพื้นสีให้เกิดพื้นผิวที่ขรุขระเป็นการถ่ายทอดพื้นผิวจากวัสดุกับงานจิตรกรรม

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้คือ การเลือกใช้วัสดุมาประกอบกันของวัสดุแต่ละชิ้นมี  
ความลงตัว และมีการจัดการกับวัสดุมากขึ้น จากเศษวัสดุเหลือใช้ที่จัดการทำให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ได้  
ผลงานมีมิติและสร้างระยะใกล้ กลาง ไกล สามารถดูได้รอบด้าน

ประสบปัญหาอะไรบ้าง การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นประเด็นหลักที่ทำให้เกิดอุปสรรคคือ การหาฐานที่  
มีน้ำหนักเพื่อรับรูปทรงที่ต่อขึ้นดังนั้น การสร้างน้ำหนักให้ด้านบนให้เบาจึงยากกว่าการสร้างรูปทรง  
วัสดุที่เลือกใช้จึงปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ ตามความเหมาะสม แต่วัสดุหลักที่ต้องนำมาใช้คือ พลั่ว  
ที่ต้องใช้ประกอบเป็นแผ่นหลังคน การทำสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ถึงจะมีปัญหาอยู่บ้างแต่ก็สามารถ  
ปรับเปลี่ยนให้ผลงานดีขึ้นได้ (ภาพที่ 72-76)

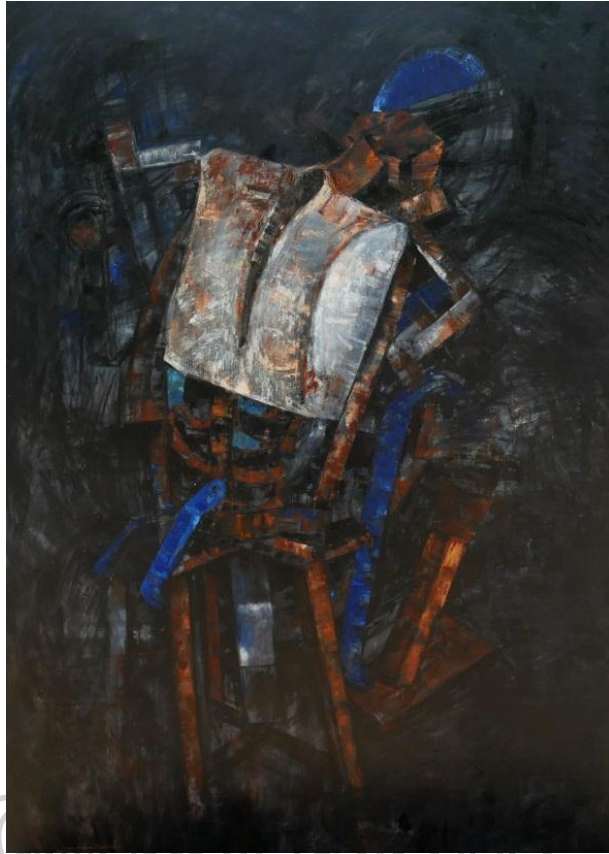


ภาพที่ 72 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่4

ชื่อผลงาน ปักphoon

ขนาด 100x70x45 ซม.

เทคนิค เชื่อมประกอบวัสดุ

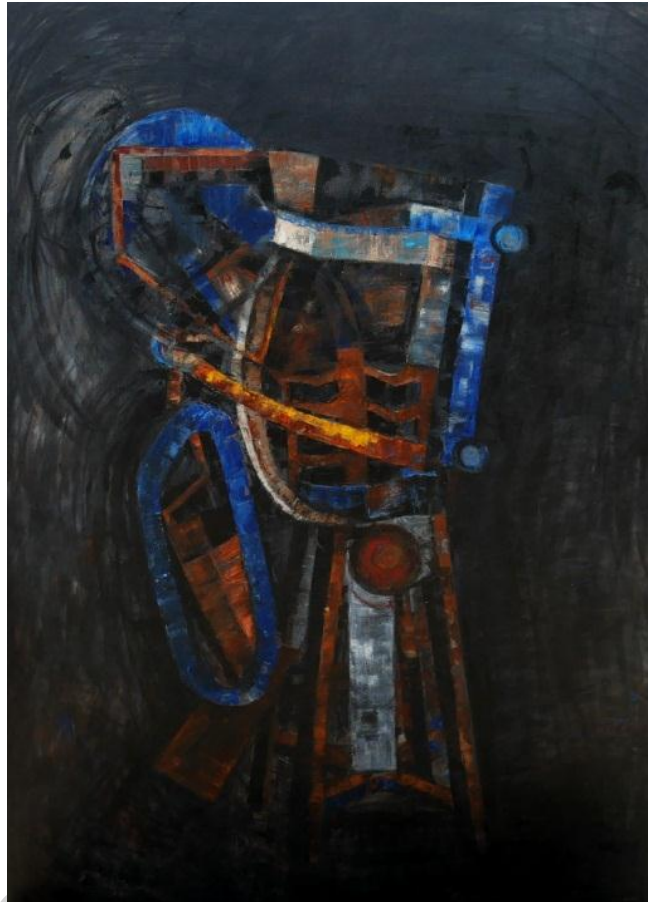


ภาพที่ 73 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน พักผ่อน 1

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

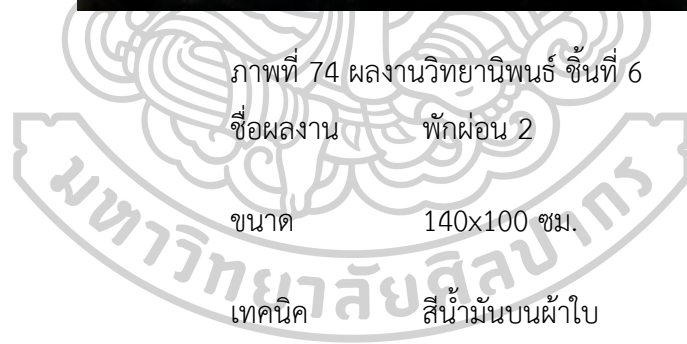


ภาพที่ 74 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน พักผ่อน 2

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ







ภาพที่ 75 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน พักผ่อน 3

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ





ภาพที่ 76 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน พักผ่อน 4

ขนาด 140x100 ซม.

เทคนิค

สีน้ำมันบนผ้าใบ

### ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

#### วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้คือ ปูนปลาสเตอร์ที่สามารถถอนพิมพ์ร่องรอยจากพื้นผิวของคนจริงได้ ในส่วนเหล็กเส้นใช้ประกอบรอยต่อ เพื่อสร้างให้เกิดความหมายของความแข็งแรงและมั่นคง

รูปทรงที่สร้างสรรค์ได้ประกอบขึ้นจากลักษณะท่าทางโครงสร้าง ส่วนขาดโดยใช้เทคนิคการถอนพิมพ์จากคนจริงและใช้การหล่อปูนปลาสเตอร์ เพราะว่าปูนปลาสเตอร์แสดงค่าน้ำหนักและเห็นร่องรอย พื้นผิวชัดเจน ตัดแยกส่วนออก ใช้เหล็กเส้นที่ประกอบกันเป็นโครงสร้างรองรับพื้นปูน นำมาต่อในส่วนของเขา เพื่อแสดงร่องรอย และพื้นผิวของการทำงานตามวิถีชีวิต และผลงานจิตรกรรมใช้เส้นเพื่อแสดงรอยจากภาพโครงสร้างประมากรรม ให้เกิดการเคลื่อนไหว สีที่ใช้เอกลักษณ์เหมือนจริง คือ สีจากเนื้อคน สีจากวัตถุที่เกิดสนิม และสร้างพื้นผิวให้ขรุขระเพิ่มร่องรอยให้ชัดเจนขึ้น สีที่ออกโทนน้ำตาลอมดำ แสดงให้ถึงอารมณ์ ของความเหนื่อยยาก ลำบาก ในส่วนของสีแสงที่สว่างแสงให้เห็นถึงต่อสู้ พลัง และกำลังใจ

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้คือคือ การประกอบกันระหว่างสื่อวัสดุสองชนิดมีความลงตัวและการเลือกใช้เหล็กเส้นที่ผูกไว้แล้วจึงมีความหมายที่บ่งบอกถึงความแข็งแรงทำให้รูปทรงของเท้าที่หล่อด้วยปูนปลาสเตอร์แสดงร่องรอยและพื้นผิวได้อย่างชัดเจน

ประสบปัญหา คือ การถูกพิมพ์จากของจริงที่ทำได้ยากมีขั้นตอนที่หลากหลายเลยทำให้ล่าช้าและระหว่างการผลิตเรื่องราวของผลงานชิ้นนี้ที่ถูกออกแบบไว้แล้วกับการสร้างผลงานจริงมีความแตกต่างกันในเรื่องของขนาดผลงาน และการเลือกวัสดุมาใช้จึงหาความลงตัวของผลงานได้ยาก (ภาพที่ 77-80)





ภาพที่ 77 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน ร่องรอยของผู้สร้าง

ขนาด 60x23x12 ซม.

เทคนิค เชื่อมประกอบวัสดุ

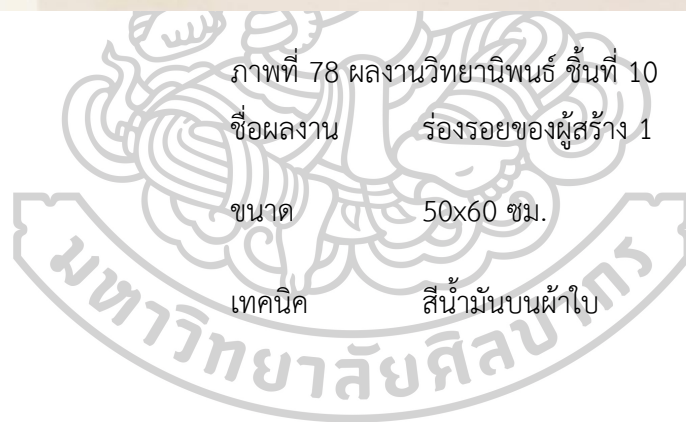


ภาพที่ 78 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10

ชื่อผลงาน ร่องรอยของผู้สร้าง 1

ขนาด 50x60 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ





ภาพที่ 79 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11

ชื่อผลงาน ร่องรอยของผู้สร้าง 2

ขนาด 80x55 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ



ภาพที่ 80 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12

ชื่อผลงาน ร่องรอยของผู้สร้าง 3

ขนาด 80x55 ซม.

เทคนิค

สีน้ำมันบนผ้าใบ

## ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่4

### วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่4

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ปูนปลาสเตอร์ที่สามารถถอนพิมพ์ร่องรอยจากพื้นผิวของ คนจริงได้ ในส่วนหลักเส้นใช้ประกอบรอยต่อเพื่อสร้างให้เกิดความหมายของความแข็งแรงและมั่นคง และด้ามพลั่ว สื่อความหมายถึงอาชีพกรรมกร

รูปทรงที่สร้างสรรค์ได้ประกอบขึ้นจากลักษณะท่าทางโครงสร้าง ส่วนขาคนโดยใช้เทคนิคการ ถอนพิมพ์จากคนจริงและใช้การหล่อปูนปลาสเตอร์ เพราะว่าปูนปลาสเตอร์แสดงค่าน้ำหนักและเห็น ร่องรอย พื้นผิวชัดเจน ตัดแยกส่วนออก ใช้เหล็กเส้นที่ประกอบกันเป็นโครงสร้างรองรับพื้นปูน นำมา ต่อในส่วนของเขา เพื่อแสดงร่องรอย และพื้นผิวของการทำงานตามวิถีชีวิต และผลงานจิตรกรรมใช้ เส้นเพื่อแสดงร่องรอยจากภาพโครงสร้างประมากรรม ให้เกิดการเคลื่อนไหว สีที่ใช้เอกลักษณ์เหมือน จริง คือ สีจากเนื้อคน สีจากวัตถุที่เกิดสนิม และสร้างพื้นผิวให้ขรุขระเพิ่มร่องรอยให้ชัดเจนขึ้น สีที่ ออกโทนน้ำตาลอมดำ แสดงให้เห็นอารมณ์ ของความเหนื่อยยาก ลำบาก ในส่วนของสีแสงที่สว่างแสดง ให้เห็นถึงต่อสู้อ พลัง และกำลังใจ

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้คือ การประกอบกันระหว่างสื่อวัสดุสองชนิดมีความลงตัว และการเลือกใช้ด้ามพลั่วก็มีความหมายที่ตรงกับอาชีพกรรมกรทำให้รูปทรงของเท้าที่หล่อด้วยปูน ปลาสเตอร์แสดงร่องรอยและพื้นผิวได้อย่างชัดเจน

ประสบปัญหาอะไรบ้าง ระหว่างการคิดเรื่องราวของผลงานชิ้นนี้ที่ถูกรออกแบบไว้แล้วกับการสร้าง ผลงานจริงมีความแตกต่างกันในเรื่องของขนาดผลงาน และการเลือกวัสดุมาใช้จึงหาความลงตัวของ ผลงานได้ยาก (ภาพที่ 81-84)



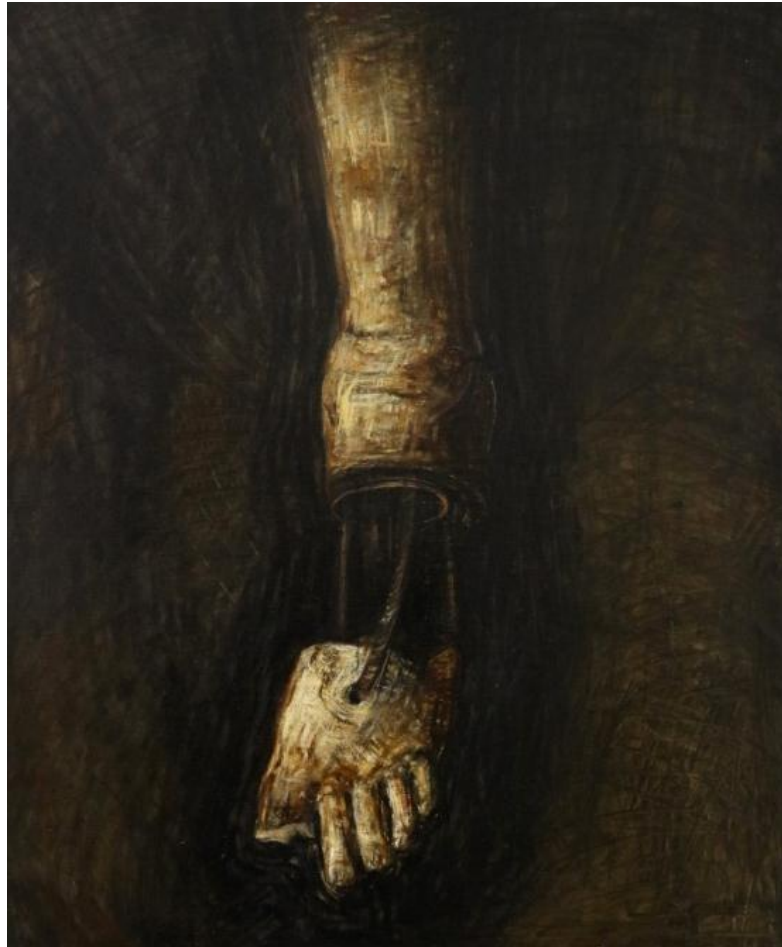


ภาพที่ 81 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่13

ชื่อผลงาน สัญลักษณ์ร่องรอยของผู้สร้าง

ขนาด 90x33x15 ซม.

เทคนิค เชื่อมประกอบวัสดุ



ภาพที่ 82 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 14

ชื่อผลงาน สัญลักษณ์ร่องรอยของผู้สร้าง 1

ขนาด 60x50 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ



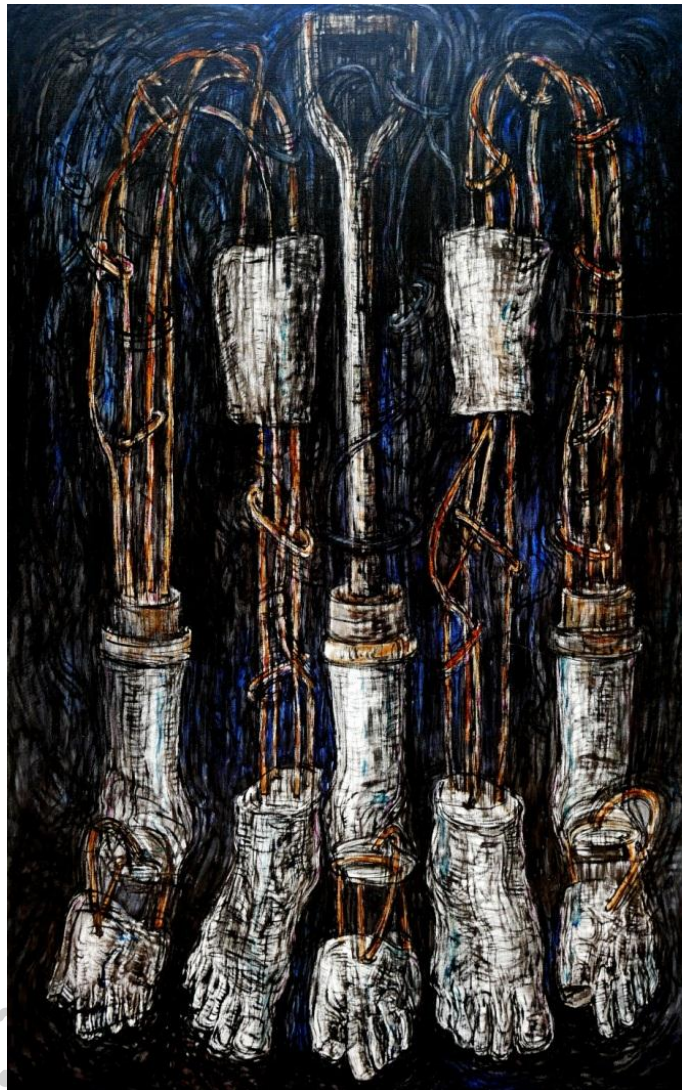
ภาพที่ 83 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 15

ชื่อผลงาน สัญลักษณ์ร่องรอยของผู้สร้าง 2

ขนาด 40x90 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ





ภาพที่ 84 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 16

ชื่อผลงาน                      สัญลักษณ์ร่องรอยของผู้สร้าง 3

ขนาด                                120x75 ซม.

เทคนิค                              สีน้ำมันบนผ้าใบ

## ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่5

### วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 5

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ประกอบด้วยวัสดุสิ่งของเหลือใช้ที่ประกอบไปด้วย พลาสติก สีผสมอาหาร ขวดพลาสติก ฝาขวดพลาสติก เหล็กเส้น สำหรับผูกเป็นโครงสร้าง วัสดุสิ่งของเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นอุปกรณ์ไว้สำหรับตัก หิน ดิน ทราย และไว้วางโครงสร้างสำหรับเทพื้น การเลือกใช้วัสดุเหล่านี้มาประกอบเป็นลักษณะของคนเพื่อให้เกิดความหมายของวัสดุขึ้นมาใหม่ อีกทั้งสีสัน และร่องรอย ของวัสดุยังเป็นต้นแบบของผลงานจิตรกรรมอีกด้วย

รูปทรงที่สร้างสรรค์ขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพอิโรติกที่ต้องการสื่อถึงความเคลื่อนไหวของเส้น และรูปทรง เมื่อผลงานถูกทอดทอดเป็นภาพจิตรกรรม ที่คนชาติจากประติกรรมจะประสานสัมพันธ์กับผลงานทางจิตรกรรม

ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานประติมากรรมที่ถ่ายทอดแรงบันดาลใจให้กับผลงานจิตรกรรมที่สามารถนำไปจิตรนาการต่อจากรูปทรงที่สร้างสรรค์ขึ้นสู่ทัศนธาตุในงานจิตรกรรมได้หลายชิ้น

ประสบปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ คือเรื่องของการประกอบโครงสร้างวัสดุที่ต้องตัดทอดจากรูปแบบของภาพร่าง รวมถึงการวางแผนเลือกขนาดของวัสดุนำมาประกอบกัน และการสร้างฐานของตัวงานให้มีน้ำหนักที่แข็งแรง เพื่อรองรับน้ำหนักจากพลาสติกที่มีขนาดใหญ่ (ภาพที่ 85-89)

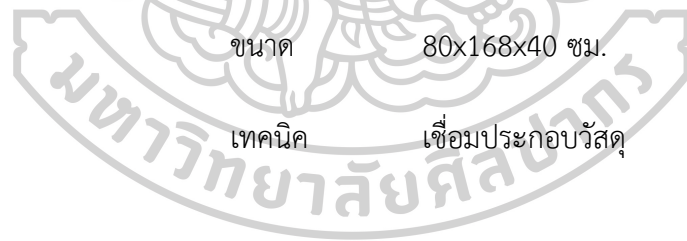


ภาพที่ 85 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่17

ชื่อผลงาน จิ้งหวะลีลาของความสุข

ขนาด 80x168x40 ซม.

เทคนิค เชื่อมประกอบวัสดุ





ภาพที่ 86 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่18

ชื่อผลงาน จังหวะลีลาของความสุข 1

ขนาด 140x180 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ



ภาพที่ 87 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่19

ชื่อผลงาน จังหวะลีลาของความสุข 2

ขนาด 140x180 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ



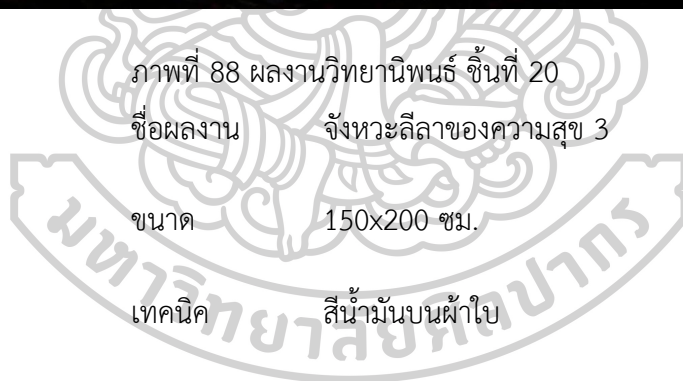


ภาพที่ 88 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 20

ชื่อผลงาน จังหวะลีลาของความสุข 3

ขนาด 150x200 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ





ภาพที่ 89 ผลงานนิพนธ์ ชั้นที่21

ชื่อผลงาน จิ้งหรีดลีลาของความสุข 4

ขนาด 80x100 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

### สรุปการวิเคราะห์ผลงาน

จากจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมดของข้าพเจ้า คือการเลือกทำงานโดยใช้วัสดุ และผสมผสานกับภาพวาดจิตรกรรม โดยอาศัยเรื่องราวเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต โดยแบ่งเป็นช่วงได้ ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง ข้าพเจ้าเลือกสนใจอาชีพของพ่อ คือเกี่ยวกับเครื่องมือช่าง ที่มีความหมายเกี่ยวกับการซ่อมแซม บำรุงรักษาสิ่งของต่างๆ ความน่าสนใจอยู่ที่รูปทรงเครื่องมือช่างที่มีลักษณะความพิเศษ แตกต่างกัน อีกทั้งภาพสิ่งของเครื่องใช้ที่เห็นบริเวณรอบๆ คือ ร่องรอย พื้นผิว ที่เกิดขึ้นกับวัตถุ

เหล่านั้น เช่น คาบสนิมที่เกาะ รอบเจาะเหล็ก ล้วนแต่มีความหมายที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับกาลเวลา ข้าพเจ้าใจสนใจและนำความประทับใจมาถ่ายทอดเป็นงานศิลปะโดยการการนำเศษวัสดุสิ่งของเหลือใช้เหล่านั้นมาตัด ปะติด เชื่อม ประกอบให้เป็นรูปทรงของเครื่องมือช่าง และย้งบันทึกจากงานวัสดุ เป็นภาพวาดสีน้ำ

ต่อมาเมื่อเข้าสู่ช่วงที่สองข้าพเจ้าก็ยังคงให้ความสนใจรูปทรงของเครื่องมือช่างและพัฒนางาน จากระนาบสองมิติเป็นสามมิติที่สามารถดูได้รอบด้าน โดยใช้โครงสร้างของรูปทรงเครื่องมือช่างที่มี ขนาดใหญ่นำมาสร้างเป็นโครงสร้างหลักของผลงาน และเลือกวัสดุที่เกี่ยวข้องกับวัสดุสิ่งของเหลือใช้ นำมาประกอบสร้าง เป็นชิ้นๆ นำมาติดตั้งโดยการแขวน จัดวาง ติดกับโครงสร้างหลัก เพื่อแสดง เหตุการณ์ของสถานที่ซ่อมรถและส่วนวาง และแขวนเครื่องมือช่าง และหลังจากนั้นข้าพเจ้าก็นำ ความรู้สึกที่ประทับใจต่องานประติมากรรมสื่อผสมมาถ่ายทอดเรื่องราวและร่องรอยของความทรง จำเป็นภาพจิตรกรรมขนาดใหญ่ลงพื้นผ้าใบ

ช่วงสุดท้าย จากความหมายของของเรื่องราวอาชีพ คือเครื่องมือช่างของพ่อ ที่เปรียบเสมือน ผู้ใช้แรงงานประเภทหนึ่ง ที่ต่อสู้หาเลี้ยงครอบครัวเช่นกัน จึงนำไปสู่เรื่องราวเนื้อหาที่บอกถึงอาชีพ ของผู้ใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้าง ที่ต้องต่อสู้ ทำงานตากแดด เหนื่อยล้าทั้งกายและใจ จึงได้ ถ่ายทอดลักษณะท่าทางของคน ร่องรอยของวิถีชีวิตอาชีพกรรมกร ผู้ที่อยู่เบื้องหลังของความสำเร็จใน การสร้างความมั่นคงและแข็งแรง และข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องในรูปแบบโครงสร้าง ประติมากรรม สามมิติ ที่สามารถดูได้รอบด้านผสมผสานกับภาพวาดจิตรกรรม สองมิติที่ติดอยู่บน ผืนผ้า โดยได้แรงบันดาลใจจากงานประติมากรรม มาถ่ายทอดลงสู่พื้นผ้าใบได้ตามเป้าหมายที่คาดหวัง ไว้ เมื่อการสร้างสรรค์ผลงานสำเร็จข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจ และได้นำเสนอบันทึกเรื่องราวที่ประทับใจ สู่สาธารณะชนตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ เพราะได้ดำเนินงานอย่างมีระเบียบและมีการพัฒนาผลงาน อย่างต่อเนื่องสู่ทิศทางที่ดีสามารถพัฒนาแนวคิดไปสู่การต่อยอดในอนาคตได้อย่างแน่นอน

## บทที่ 5

## บทสรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้สะท้อนเรื่องราวสาระของวิถีชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอาชีพแบบใช้แรง ผู้ใช้แรงงาน และผู้มีรายได้น้อยที่ ประสบปัญหาและทำให้เกิดความยากจน คือ การว่างงาน ซึ่งเป็นผลมาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อผู้ที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิต ทำให้เกิดสภาวะหนี้สิน ผู้ที่ประกอบอาชีพใช้แรงงานแบบกรรมกรก่อสร้างที่ยังต้องเสี่ยงกับความปลอดภัย โดยเฉพาะแรงงานคนที่มีส่วนสำคัญในกระบวนการก่อสร้างทุกๆขั้นตอน ซึ่งส่วนใหญ่งานที่ก่อสร้างในชั้นวางโครงสร้างจะใช้แรงคนในการปรับ ขุดดิน ขนทราย หิ้วถังปูน ผูกเหล็ก ที่เป็นพื้นฐานของการก่อสร้างที่ต้องใช้แรงคนและเครื่องมือแทนการใช้เครื่องจักร ที่ต้องเสี่ยงกับอันตรายรอบๆด้าน คือ อันตรายที่เกิดต่อตัวบุคคล จากวัตถุที่ตกลงมาบาดเจ็บ จากการแบกหาม ทำงานภายใต้สภาวะอันตราย ซึ่งในสถานที่ก่อสร้างจะมีการเคลื่อนย้ายเครื่องไม้เครื่องมือตลอดเวลาอันทำให้เกิดอันตราย และยังศึกษาปัญหาความยากจนที่ส่งผลกระทบต่ออาชีพของ คนใช้แรงงานเพื่อกระตุ้นให้สังคมเห็นความสำคัญของการทำงานอย่างหนักเพื่อแลกกับค่าแรงเพื่อกระตุ้นให้สังคมเห็นคุณค่าของอาชีพผู้ใช้แรงงาน

ข้าพเจ้านำเสนอข้อมูลงานจิตรกรรมของ ฌ็อง-ฟร็องซัว มีแล บทเพลง “กรรมกรก่อสร้าง” โดยซิลปิน ยิงยง ยอดบัวงาม จิตรกรรมและประติมากรรมของ แฟรงก์ ฟิลิป สเตลล่า ผลงานของ ศาสตราจารย์ วิโชค มุกตามณี และผลงาน ของ จักรพันธ์ วัลลาสิณกุล เพื่อใช้ข้อมูลของ ศิลปินที่ศึกษาเป็นแรงบันดาลใจในการเชื่อมโยงข้อมูลของข้าพเจ้าที่กำลังสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้การค้นคว้ามีความชัดเจนในประเด็นที่สนใจ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อที่เรียนรู้วิธีการนำเสนอผลงานของ ศิลปินแต่ละท่านโดยการนำ เทคนิค และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานมาใช้เพื่อเปรียบเทียบ และหาข้อสรุปที่เหมาะสมเพื่อสร้างการปรับเปลี่ยนให้เกิดประโยชน์ผลงานของข้าพเจ้า พร้อมกับศึกษาผลงานของศิลปินที่สร้างสรรค์ผ่านประสบการณ์ต่างๆที่ถ่ายทอดเรื่องราวทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ผู้ใช้แรงงาน ที่ถูกบันทึกเป็นผลงานศิลปะที่เป็นประวัติศาสตร์ของแต่ละบุคคล

ข้าพเจ้าศึกษาข้อมูลการทำงานของศิลปินเพื่อต้องการข้อมูลที่ถูกต้อง และนำข้อมูลเหล่านั้น มามาศึกษาเพื่อที่จะได้ลงสำรวจพื้นที่จริง ในการหาข้อมูลของกรรมกรก่อสร้าง เพื่อหาประเด็นที่น่าสนใจนำมาสร้างสรรค์ผลงาน สู่อารสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ โดยการนำเสนอรูปแบบ โครงสร้างประติมากรรม สามมิติ ที่สามารถดูได้รอบด้านผสมผสานกับภาพวาดจิตรกรรม สองมิติที่ติด อยู่บนผนัง โดยได้แรงบันดาลใจจากงานประติมากรรม มาถ่ายทอดทัศนธาตุให้มีความเคลื่อนไหวและ เชื่อมโยงกันทั้งสองให้สอดคล้องและประสานสัมพันธ์กัน เมื่อการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ สำเร็จแล้วเป้าหมายที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ประสบความสำเร็จ เพราะผลงานที่สร้างสรรคมีการพัฒนา ตามลำดับและอยู่ในทิศทางที่ดี สามารถนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ชื่นชมและถ่ายทอด







## รายการอ้างอิง

กระปุกดอทคอม. 2562.

กฤษณา หงส์อุเทน. "108-1000-ศิลป์." 2556,

<https://mgronline.com/celebonline/detail/9560000061484>.

ตะวัน วรณรัตน์ และนรชิต จิรสิทธิ์ธรรม. 2562,

<https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647467>.

"เพลงกรรมกรก่อสร้าง." 2559, <https://เพลง.meemodel.com>.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. "อะไรแม่ง ก็เป็นศิลปะ." มติชนสุดสัปดาห์ 31 (2562).

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. "ปัญหาสังคม และสาธารณสุขของคนงานก่อสร้างไทย (การศึกษาเชิงคุณภาพ)." 2541,

<http://164.115.27.97/digital/files/original/55cce3682bc70aa656f831b762a5a9ed.pdf>.







## ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ตันติกร โนนกอง
วัน เดือน ปี เกิด	22 ธันวาคม 2533
สถานที่เกิด	ศรีสะเกษ
ที่อยู่ปัจจุบัน	19 หมู่ 3 ตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ 33210
ผลงานตีพิมพ์	2562-นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย โดย กลุ่มครุศิลป์ รุ่น 8 ณ หออัครศิลปิน -นิทรรศการแสดงผลงานวิทยานิพนธ์ "นำมาทำ"โดยนักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
รางวัลที่ได้รับ	2562 -รางวัลดีเด่น การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 21 -นิทรรศการกลุ่ม “Talk about Dogs”ที่ River city ชั้น 1 - นิทรรศการเดี่ยว ครั้งที่ 2”จิตรกรรมผสมวัสดุกับการสะท้อนวิถีชีวิตเมือง 2” ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ กรุงเทพฯ 2561 - ได้รับเชิญแสดงนิทรรศการ “soliloquies of the beginning” ณ สถานทูตฝรั่งเศส เมืองธากา บังคลาเทศ - นิทรรศการเดี่ยว ครั้งที่ 1”จิตรกรรมผสมวัสดุกับการสะท้อนวิถีชีวิตเมือง” ณ หอศิลป์จามจุรี - ได้รับคัดเลือกผลงานเข้าร่วมนิทรรศการ “โครงการศิลปิน-ศาสตราจารย์ รับเชิญนานาชาติ ประจำปี2560 ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ - ได้รับคัดเลือกผลงานเข้าร่วมแสดง การประกวดศิลปกรรมแห่งชาติ ประเภทสื่อประสม ครั้งที่ 64 2560 - ได้รับคัดเลือก 1ใน 10 ศิลปิน ผู้มีผลงานดีเด่นในโครงการ “ครู ศิลปะสร้างสรรค์งานศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ” รุ่นที่ 8 ประจำปี 2560 เพื่อนำผลงานจัดแสดงที่สภาศิลปกรรมไทยประจำสหรัฐอเมริกา. และศึกษาดูงานศิลปะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา - ได้รับคัดเลือกผลงานเข้าร่วมแสดง การประกวดศิลปกรรม

แห่งชาติ ประเภทสื่อประสม ครั้งที่ 63

- ได้รับคัดเลือกผลงานเข้าร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรมพานาโซนิค ครั้งที่ 19

2559 - ได้รับเกียรติให้วาดภาพในหลวงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ที่จังหวัดพิจิตร จำนวน 2 ภาพ ภาพที่ 1.ขนาด 7.4 X 29.5 เมตร ภาพที่ 2.ขนาด 18.5x 7.4 เมตร เทคนิค สีอคริลิคบนผ้าแคนวาส ติดตั้งที่ สีแยก สากเหล็ก และสีแยกเลี้ยงเมือง จังหวัดพิจิตร

2558 - ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรมศิลปินรุ่นเยาว์

2557 - ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนเยาวชนคนไทยเข้าร่วมโครงการ JENESYS 2.0 หัวข้อ “ศิลปินรุ่นเยาว์” ณ ประเทศญี่ปุ่น

2556 - ร่วมแสดงผลงานจิตรกรรม กับ ศาสตราจารย์ วิโชค มุกตามณี เนื่องในโอกาสเชิดชูเกียรติ ศิลปินแห่งชาติ ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร

- รางวัลดีเด่น การประกวด จิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 15

- รางวัลพิเศษ ระดับอุดมศึกษาและประชาชนทั่วไป การประกวด ศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 25

- ได้รับทุน จาก มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

- แสดงนิทรรศการศิลปินพันธ์ ปีการศึกษา 2556 โดยนักศึกษาปริญญาตรีปีสุดท้าย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร